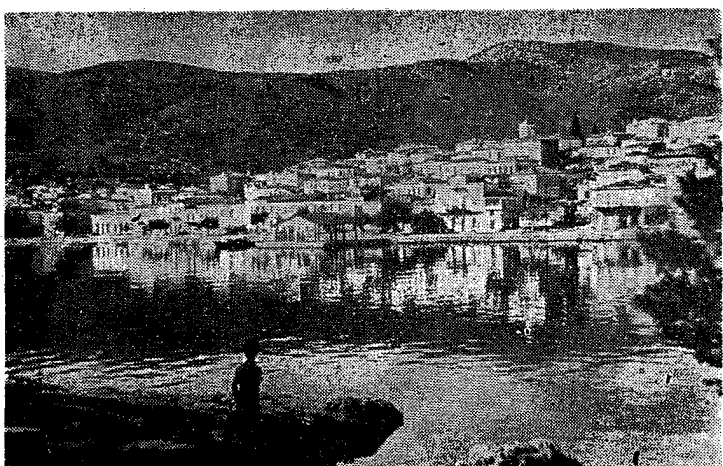

Ἡ Πατρίδα ὁ Σύνδεσμος καὶ ἡ ἐφημερίδα μας εὐχονται γέ ὅλους τοὺς Γαλαξειδιώτες ὥς καὶ εἰς τοὺς φίλους τοῦ Γαλαξειδιοῦ Καλὰ Χριστούγεννα καὶ εὐτυχισμένο τὸν καινούργιο χρόνο

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΙΩ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ — Καρφίσκου 111
ΤΗΛΕΦ.: 423.528
Ἔτος 28ον — Ἀριθμὸς φύλλου 318
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ
1975

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΟΥ ΦΩΚΙΔΟΣ

ΜΕ ΛΑΜΠΡΟ ἥλιο πλήρους καὶ ἀληθοῦς ἐλευθερίας καὶ δημοκρατίας γιορτάζουμε τὴν γέννησι τοῦ Σωτῆρος καὶ τὸν ἐρχομὸ τοῦ νέου χρόνου.

Ἡ χώρα μας μέ γοργό ρυθμὸ προχωρεῖ σταθερὰ στὴν πραγμάτωσι τῶν ἱστορικῶν τῆς πεπρωμένων, τὴν θεμελίωσι μιᾶς πραγματικῆς νέας Δημοκρατίας ποὺ βασίζεται στὴν ἐλευθερία, τὴν τάξι καὶ τὴν κοινωνικὴ δικαιοσύνη.

Οἱ οἰωνοὶ εἶναι ἄριστοι. Ἡ λαοπρόβλητη Κυβέρνηση τοῦ Κ. Καραμανλῆ, τοῦ ἀναντίρρητα ἐθνάρχου, καθημερινὰ διακηρύσσει καὶ συνεχῶς ἀποδεικνύει τὴν ἀμετακίνητη καὶ σταθερὴ ἀπόφασί της νὰ ἐδραιώσῃ μιὰ ὑγιᾶ δημοκρατία βασιζομένη στὸ ἀνωτέρω τρίπτυχο.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ὠριμότητα καὶ ἡ ψυχικὴ ἐνότητα ποὺ ἐπέδειξε ὁλόκληρος ὁ λαὸς μας ἐπέτρεψε νὰ ἀντιμετωπίσουμε μέ ἐπιτυχία τὶς ἐξωτερικὲς ἀπειλές καὶ τοὺς ἐσωτερικοὺς κινδύνους.

Ἡ ἐνότητα ὅμως αὐτὴ πρέπει νὰ συνεχισθῇ διότι εἶναι ἕρως ὑπάρξεως, εἶναι ἐθνικὴ ἐπιταγή καὶ ἱστορικὴ ἀναγκαιότης.

Ὁ ἀγὼνας διὰ τὴν ἐδραίωσι τῆς Δημοκρατίας συνεχίζεται. Καὶ σ' αὐτὸν τὸν ὠραῖο ἀγῶνα καλοῦνται νὰ συμμετάσχουν ὅλες οἱ ὑγιεῖς δυνάμεις τοῦ Ἑθνους.

Εἶμαι ὑπερήφανος ποὺ βρίσκομαι κοντὰ σας, διότι ἔχετε κατανοήσει πλήρως καὶ ἔχετε πιστέψῃ μέ ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς σας ὅτι αὐτὸ ἐπιτάσσει νὰ κάμουμε καὶ ἡ δαφνοστεφής ἱστορία μας ἀλλὰ καὶ τὸ μέλλον τοῦ Ἑθνους μας.

Ἐπιθυμῶ νὰ σᾶς μεταδώσω ἄλλα καὶ νὰ σᾶς διαβεβαιώσω γιὰ τὴν ἀπόλυτη καὶ δάσιμη αἰσιοδοξία μου γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ Νομοῦ μας, γιὰ τὴν πραγμάτωσι τῆς ὁποίας δὲν θὰ φρεισθῶ κόπων καὶ θυσιῶν.

Ἀπευθύνω πρὸς ὅλους σας, ἐπ' εὐκαιρία τῶν ἑορτῶν, τὶς πιὸ θερμές μου εὐχές, καὶ συνορτάζω μαζί σας, εὐχομαι στὸν καθένα προσωπικὴ καὶ οἰκογενειακὴ ὑγεία, γαλήνη καὶ χαρὰ.

ΙΩΑΝ. ΑΣΙΜΗΣ
Νομάρχης Φωκίδος

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΦΙΦΗ ΙΩ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ ἡ φυγὴ τῆς ἐγέμισε θλίψι καὶ δόλυν ὅλους ποὺ τὴν εἶχαν γνωρίσει καὶ εἶχαν νοιώσει τὸ συναισθηματικὸ κόσμο της καὶ τὴν ἀγάπην της γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Γόνος ἀρχοντικῆς οἰκογενείας τοῦ παλαιοῦ Πειραιᾶ μέ ὑποδειγματικὴ ἠθικοχριστιανικὴ ἀγωγή συνέδεσε τὴ ζωὴ της μέ τὸν ἀπόγονο παλαιᾶς Γαλαξειδιώτικης οἰκογενείας, τὸν πνευματικὸ ἄνθρωπο ποὺ καὶ τὸ Γαλαξίδι καὶ ἡ παρουσία της δημιουργικὴ παρουσία. Ἡ Κάτια μέ τὴν καλλιτεχνικὴ τῆς φλόγα καὶ τὴν ἀκάματη ἐπίδοσι στὶς τέχνες. Γεμάτα καὶ τὰ δύο κορίτσια — τιμὴ τοῦ Γαλαξειδιοῦ — ἀπὸ τὴν ἱερὴ ἀνησυχία ποὺ καὶ τὸν πατέρα τους ἀσίστατη κατέχει γιὰ κάθε πνευματικὴ ἐκδήλωσι.

Ἡ ἐξαίρετη Κυρία μέ τὶς ρίζες τῶν οἰκογενειακῶν παραδόσεων ὑπῆρξε ἡ πιστὴ καὶ ἀφοσιωμένη σύντροφός της. Εὐτυχεῖς σὰν ζευγάρι, ὑπῆρξαν τὸ ἴδιο εὐτυχεῖς σὰν γονεῖς τῶν δύο κοριτσιῶν τους. Μέ τὴ σειρά τους καμαρώνονται ἡ Κωτούλα ἀστέρι στὸ λογοτεχνικὸ στερῶμα τὸ πλατύτερο κι ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸ ὅπου δίνει ἀδιάκοπα τὴ πνευματικὴ τῆς δημιουργικὴ παρουσία. Ἡ Κάτια μέ τὴν καλλιτεχνικὴ τῆς φλόγα καὶ τὴν ἀκάματη ἐπίδοσι στὶς τέχνες. Γεμάτα καὶ τὰ δύο κορίτσια — τιμὴ τοῦ Γαλαξειδιοῦ — ἀπὸ τὴν ἱερὴ ἀνησυχία ποὺ καὶ τὸν πατέρα τους ἀσίστατη κατέχει γιὰ κάθε πνευματικὴ ἐκδήλωσι.

Ἀπὸ τότε ποὺ ἡ Κυρία Φίφη δέθηκε μαζί της, τὸ Γαλαξίδι στὶς δύο κύριες ὑποστάσεις του τὴ πολιτεία καὶ τὴ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Εἰς τὴν 2αν σελίδα

Χριστούγεννα

Τὴν Ἁγία Νύχτα τῆς Χριστοῦ γεννιάτικῃ χαρμόσυνῃ καὶ ἐφέτος οἱ καμπάνες θὰ μᾶς φέρουν μέ τὸ γλυκὸ τους ἦχο τὸ μήνυμα τῆς γεννήσεως τοῦ Λυτρωτοῦ.

Καὶ κουρασμένοι ἀπὸ τὸ μόχθο καὶ τὸ φόρτο τοῦ κόσμου τούτου, θὰ πᾶμε πρὸς τὴν Ἱερὴ Φάτνη γιὰ νὰ προσκυνήσουμε τὸ Θεῖο Βρέφος, στὸ Σπήλαιο τῆς Βηθλεὲμ ποὺ ἔγινε θρόνος ἐπίγειος τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν.

Στὸ ταπεινὸ αὐτὸ Σπήλαιο ποὺ ἀναβλύζει τὴ νύκτα τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος, τὸ ἀνέσπερο φῶς τῆς Ἀλήθειας καὶ τῆς Ἀγάπης.

Ἡ ἀλήθεια τῆς Βηθλεὲμ ἐξαφανίζει τὸ μῖσος καὶ τὴν κακία τὸν ἐγωϊσμὸ καὶ τὴν ματαιοδοξία.

Γονυκλινεῖς προσκυνεῖται θὰ δεῖξωμε τὴν ἀγάπην μας πρὸς τὸν κήρυκα τῆς ἀγάπης ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ.

Ἀγάπην θέλει ὁ Κύριος γιὰτὶ ὁ ἴδιος εἶναι Ἀγάπη. Ἀγάπην ποὺ σημαίνει εἰρήνη, ἀνοχή, συγχώρηση, γενναίωσυχία καὶ καλὴ σὺνη. Ἀγάπην ποὺ εἶναι αἰσθηματὶερὸ, ὑψηλὸ καὶ θεῖο.

Θὰ δεῖξωμε τὴν ἀγάπην μας γιὰ νὰ προῦπανθήσωμε καὶ τοῦτα τὰ Χριστούγεννα ὅπως κάθε χρόνο.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν εἰς Γενικὴν Συνέλευσιν γεννησομένην τὴν 25ην Ἰανουαρίου 1976 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Βιοτεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Πειραιῶς μέ θέματα:

- 1) Λογοδοσία πεπραγμένων τοῦ Διοικ. Συμβουλίου.
- 2) Οἰκονομικὸς ἀπολογισμὸς καὶ ἔγκρισις νέου Προϋπολογισμοῦ 1976.
- 3) Ἀρχαιρεσαί.

Οἱ ἔχοντες τὴν εὐγενὴ φιλοδοξίαν νὰ ὑπηρετήσουν ὡς μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τὸν Σύνδεσμον δέον ὅπως μέχρι τῆς 21—1—1976 ὑποβάλλουν πρὸς τὸ Δ.Σ. τοῦ Συνδέσμου γραπτὴν δήλωσιν ὑποψηφιότητος διὰ νὰ ὑπάρξῃ ὁ χρόνος καὶ ἡ εὐχέρεια ὅπως ἀκολουθηθῇ ἡ διαδικασία τοῦ ἀρθροῦ 15 τοῦ Καταστατικοῦ.

Οἰκοθεν νοεῖται ὅτι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἔχουν οἱ ἐκπληρώσαντες τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὸν Σύνδεσμον.

Μὴ ἐπιτευχθεῖσης ἀπαρτίας ἡ Γενικὴ Συνέλευσις θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν ἐπομένην Κυριακὴν 1-2-76 εἰς τὴν αὐτὴν αἴθουσαν, τὴν ἰδίαν ὥραν καὶ μέ τὰ αὐτὰ θέματα, ἥτις εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων ὁσωνδήποτε μελῶν.

Ἐν Πειραιεῖ 22 Δεκεμβρίου 1975

Ὁ Πρόεδρος

Ἰωάννης Μητρόπουλος

Ἡ Γ. Γραμματεὺς

Εὐθυμία Οἰκονόμου

Γαλαξειδιώτικα Σκίτσα ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ

ΠΟΝΟΙ — ΠΟΝΟΙ: Σήμερα ὁ στοχασμὸς στέρησε. Καὶ ὁ λόγος μένει νεκρὸς.

Ἡ στήλη μου σωπαίνει.—

Ι. Μ.

ΔΩΡΕΑΙ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ
ΦΙΦΗΣ ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

—Ὁ κ. Ἰωάννης Μητρόπουλος εἰς μνήμην τῆς λατρευτῆς του συζύγου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δρχ. Δέκα χιλιάδας (10.000).

—Ἡ κ. Ἰσμήνη καὶ ὁ κ. Γεώργιος Λαμπρινάκος εἰς μνήμην τῆς πολυαγαπημένης ἀδελφῆς καὶ θείας των Φίφης δρχ. χιλίας (1.000).

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γεωργίου Μεργούπη εἰς μνήμην τῆς ἀλθρομονήτου θείας των Φίφης δρχ. χιλίας (1.000).

—Ἡ κ. Ἐλευθερία Κ. Λούμου εἰς μνήμην τῆς πολυαγαπημένης ἀδελφῆς τῆς Φίφης δρχ. Πεντακοσίας (500).

—Ἀνώνυμος Γαλαξειδιωτικὴ Οἰκογένεια εἰς μνήμην τῆς Γαλαξειδιώτισσας τῆς ψυχῆς Δεσποίνης Φίφης Ι. Μητροπούλου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δρχ. Πεντακοσίας (500).

—Ἡ οἰκογένεια Γεωργίου Μητροπούλου εἰς μνήμην τῆς ἀγαπητῆς των Φίφης Ι. Μητροπούλου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δρχ. πεντακοσίας (500).

—Ἡ οἰκογένεια Ντίνου Μητροπούλου εἰς μνήμην τῆς ἀγαπητῆς των Φίφης Ι. Μητροπούλου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δρχ. πεντακοσίας (500).

—Ἡ οἰκογένεια Κων)νου Σ. Μητροπούλου εἰς μνήμην τῆς ἀγαπητῆς των Φίφης Ι. Μητροπούλου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δρχ. χιλίας (1.000).

—Ἡ οἰκογένεια Γεωργίου Ἀθανασοπούλου εἰς μνήμην τῆς ἀγαπητῆς των Φίφης Ι. Μητροπούλου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δρχ. τριακοσίας (300).

—Ὁ κ. Διονύσιος καὶ ἡ κ. Ζωὴ Σκουλαρίκη εἰς μνήμην ἀλθρομονήτου Φίφης Ι. Μητροπούλου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δρχ. χιλίας (1.000).

—Ὁ κ. Ι. Μπιτζῆλος εἰς μνήμην Φίφης Ι. Μητροπούλου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δρχ. Πεντακοσίας (500).

—Ὁ κ. Γ. Καντιάνης, ἡ Φιλίτσα Καντιάνη — Δροσοπούλου καὶ ὁ Ἀνδρέας εἰς μνήμην τῆς ἀγαπημένης των Φίφης δρχ. Πεντακοσίας (500).

—Ἡ οἰκογένεια Ἡλία Μιχαλοπούλου (ἀρχιπλοηγού)

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἐκ τῆς 3ης σελ.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η σύμπολιτίς μας κ. 'Αρχοντούλα Τάκη Μαρίνου, τὸ γένος Ν. Τραγανή ἐγέννησε κοριτσάκι.

Νὰ τῆς ζήση.

ΓΑΜΟΙ

- Εἰς τὸν Ι. Ναὸν τοῦ 'Αγίου Λουκά 'Αθηνῶν τὴν 11/12/75 ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ κ. 'Αθανασίου Γκόνη καὶ τῆς συμπολιτίδος μας Δίδος Τίτσας Κ. Δουρατσίνοῦ.

- Τὴν 21ην Δεκεμβρίου εἰς τὸν Ι. Ναὸν Ταξιαρχῶν 'Αθηνῶν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ συμπολίτου μας κ. 'Αλέκου 'Αρβανίτου μετὰ τῆς συμπολιτίδος μας Δίδος Ζιζῆς Ναθαναήλ. Παράνυμφος παρέστη ἡ Δίς Λίλη Γ. Θωμᾶ.

Θερμῶς συγχαίρομεν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- 'Απεβίωσεν καὶ ἐκηδεύθη ἐν 'Αθῆναις ἡ συμπολιτίς μας Σοφία 'Ιωάν. Μητροπούλου, σύζυγος τοῦ Προέδρου τοῦ Συνδέσμου μας.
- 'Απεβίωσε καὶ ἐκηδεύθη εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ Λουκάς Στ. Μάτσας, Γαλαξειδιώτης ἐκ μητρός, ἐφοπλιστής, πολιτευτής. Τούς οἰκείους συλλυπούμεθα.
- 'Απεβίωσεν καὶ ἐτάφη ἐν 'Αθῆναις ὁ συμπολίτης Σπύρος Καραλῆς δικηγόρος. Τούς οἰκείους συλλυπούμεθα.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ὁ 'Ιωάννης Μητρόπουλος, ἡ Κωστούλα καὶ ἡ Κάτια Μητροπούλου, θαυότατα συντετριμμένοι ἀπὸ τὸ χαμὸ τῆς συζύγου καὶ Μανούλας τους καὶ συγκινημένοι ἀπὸ τὰς πολυπλη-

θεῖς θερμὰς ἐκδηλώσεις συμπαραστάσεως ὅλων τῶν Γαλαξειδιωτῶν καὶ τῶν δύο Παροικιῶν καὶ τῆς Πατρίδος μας ὡς καὶ ἰδιαίτερως τῶν συναδέλφων τοῦ Συνδέσμου, εὐχαρίστούν ἀπὸ καρδίας ὅλους μὴ δυνάμενοι ν' ἀπευθυνθοῦν εἰς ἕνα ἑκατοντὶν ἰδιαίτερος.

Ἡ συμπράτασις αὐτὴ ὑπῆρξε ἕνα βάλασμο παρηγορίας.

Ἡ Οἰκογένεια
'Ιωάννου Μητροπούλου

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ
ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

ΤΗΣ ΕΥΑΣ ΒΛΑΜΗ

Τὴν 2αν Δεκεμβρίου ἐ.ε. εἰς τὴν Βιβλιοθήκην 'Ελευσίνας ἐτελέσθη Φιλολογικὸν Μνημόσυμον διὰ τὴν συμπολιτίδα μας Εὐά Βλάμη.

Ὁμιλήσεν ὁ κ. Ρούνης, μὲ θέμα «Τὸ Γαλαξίδι τῆς Εὐας Βλάμης». Κείμενα τῆς τιμωμένης ἀναγνώσθησαν ἀπὸ τοὺς ἡθοποιούς κ. Θάλεια Καλλιγὰ, κ. Μαίρη Λαλοπούλου καὶ ἀπὸ τὸν κ. Χρ. Κατσιγιάννη.

Ἐπικολούθησε δὲ προβολὴ ταινίας μικροῦ μήκους γιὰ τὸ Γαλαξίδι.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ
ΠΡΟΒΟΛΗ

Ἀπὸ τῆς 2ης Δεκεμβρίου εἰς πολλοὺς Κινηματογράφους τῶν 'Αθηνῶν προβάλλεται ἡ ταινία «Τὰ ψάρια δῆγκαν στὴ Στεργιά», ποὺ ὡς γνωστὸν ἔχει τραχηχτεῖ στὸ Γαλαξίδι πρὸ δεκαετίας καὶ εἰδικώτερον εἰς τὸν ἥρωα τοῦ Χειρόλακα.

Ἡ σκηνοθεσία τῆς ἀνωτέρω ταινίας ἀφιελεῖται εἰς τὸν συμπολίτην μας ἐκλεκτὸν ζωγράφον κ. Σπύρον Βασιλείου.

ΦΙΦΗ ΙΩ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

- ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Ἐκ τῆς 1ης σελ.

παροικία του, εἶχαν τὴν τύχη νὰ γνωρίσουν τὴν εὐγένεια τῆς ψυχῆς της, τὴν ἀνθρωπιά καὶ εὐαισθησία της, τὴν ἀπλότητα καὶ στοργή της. Μὰ καὶ ἔκεινη κατακτῆθηκε ἀπὸ τὸ Γαλαξίδι καὶ τὸ κόσμος του, ἔδωσε τὴ ψυχὴ της στὸ τόπο μας.

Τὴν Ἀρχόντισσα τοῦ Γαλαξειδίου ποὺ ποτισμένη μὲ θαυότατη πίστι στὸ Θεό, τόσο ἤρεμα ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ συνοδεύσαμε ὅλοι οἱ Γαλαξειδιῶτες καὶ πάμπολλοι φίλοι της, στὴ τελευταία κατοικία της. Ἡ μνήμη της γλυκεῖα καὶ ἀπαλή θὰ εἶναι ἀξέχαστη. Ἡ ἀπέραντη ἀγάπη της στὸ σύντροφο τῆς ζωῆς της καὶ στὰ ἀγαπημένα τῶν παιδιὰ καὶ ἡ συμμετοχὴ μας στὴ δόξυν των ἄς εἶναι ἡ παρηγορία των.

Κ. Α.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΛΟΥΚΑΣ ΣΤ. ΜΑΤΣΑΣ

Τὸν ἴδιο μῆνα, Δεκέμβριο 1975, δεύτερον ὀδυνηρὸ πλῆμα κατέφευεν ἡ μοῖρα στὴν οἰκογένειαν τοῦ Προέδρου μας.

Ὁ Λουκάς Στ. Μάτσας πρῶτος ἐπ' ἀδελφῇ (Πατέρα Δ. Μητροπούλου) ἀνεψιὸς τοῦ ἀφῆκε τὸν κόσμο μας πάνω στὴν ἀκμὴ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς δράσεώς του, στὰ 46 χρόνια μιᾶς δραστηριᾶς καὶ γόνιμης ζωῆς ὅστερα ἀπὸ ἐγχείρησις στὴν ὁποῖαν εἶχεν ὑποβληθῇ σὲ νοσοκομεῖο τοῦ Λονδίνου.

Πτυχιούχος τῶν πολιτικῶν ἐπιστημῶν, μὲ πλατεῖα οἰκονομικὴ μόρφωσις καὶ μὲ πλῆθος ἐνδιαφερόντων, ἐφοπλιστής καὶ πολιτευτής τοῦ Πειραιῶς, Πρόεδρος Ἀθλητικῶν Σωματείων καὶ γενικὰ παράγων ἐκ τῶν πλεόν σημαντικῶν τῆς κοινωνικῆς καὶ πολιτικῆς ζωῆς τοῦ Πειραιῶς, Γαλαξειδιώτης στὴν ψυχὴ καὶ τὰ αἰσθήματα, ποὺ τὰ ἐξεδήλωνε ἐμπρακτὰ μὲ τὴ θερμὴ ἀγάπη του πρὸς τοὺς Γαλαξειδιῶτες ναυτικούς, κατεῖχε κεντρικὴ θέση μέσα στὴν κοι-

νωμία πού τὸν ἀγάπησε καὶ τὸν ἐτίμησε πάντα.

Ἡ κηδεὶα του ἔγινε στὸν Πειραιᾶ τὴν 19ην Δεκεμβρίου ἐν μέσῳ πυκνῆς συρροῆς τῶν πολυπληθῶν του φίλων καὶ συγκινητικῶν ἐκδηλώσεων.

Ἡ ἐφημερίς μας ἐκφράζει τὰ θερμά της συλλυπητήρια πρὸς τὴν τόσο σκληρὰ πληγείσαν σύζυγόν του κ. Φώφην Μάτσα, ἱατρὸν, τὸ γένος Ζαννιά ἐκ Γαλαξειδίου, τὰ τέκνα του καὶ τὴν ἀδελφὴν του κ. Λαυλὰ σύζυγον τοῦ ὀφθαλμοῦ ἱατροῦ κ. Χαράλ. Δρόσου.

«Τὸ Γαλαξίδι»

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ν. Α. Φωτοαντίγραφα ἐπιστολῶν Κουκουμπῆ ἐλήφθησαν. Θὰ τεθοῦν ὑπ' ὄψιν τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν τοπικὴν ἱστορίαν διὰ τὴν ἀξιοποίησιν των.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΜΑΣ ΝΑΟΣ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ.

ΔΩΡΕΑΙ ΥΠΕΡ ΝΑΩΝ

Αγίου Νικολάου

Διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἀνακαίνισιν ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 2ετίας ἀπὸ τὸν τοῦ Ι. Ναοῦ 'Αγίου Νικολάου Γαλαξειδίου προσέφερον οἱ κάτωθι:

- 1) Εὐθύμιος Σαγγούνης εἰς μνήμην τῆς μητρός του Ζωῆς δραχ. 500.
- 2) Ἀνθούλα Ντάρτα δραχ. 200.
- 3) Μαρία καὶ Νικόλαος Ἀγγουράς δραχ. 1.000.
- 4) Σταῦρος Μητρόπουλος εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου πατρός του 'Ηλίας Σ. Μητροπούλου δραχ. 1.000.
- 5) Νικόλαος Κορέλλης πλοίαρχος Ε. Ν. δραχ. 500.
- 6) Ἀσημούλα Πλατῶν εἰς μνήμην ἀειμνήστου συζύγου της Λουκᾶ θανάτον του δραχ. 500.
- 7) Εὐθύμιος Σφίτσος εἰς μνήμην τῶν γονέων του δραχ. 1.000.
- 8) Εὐθύμιος 'Ηλία Ζαχαρόπουλος δραχ. 1.000.

Τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ι. Ναοῦ 'Αγίου Νικολάου εὐχαριστεῖ καὶ εὐχεται πᾶν ἀγαθὸν διὰ δὲ τοὺς μεταστάντας αἰώνιαν ἀνάπαυσιν.
Διὰ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον
'Ο Πρόεδρος
'Αναστάσιος Φαρδέλλος
'Ιερεὺς

ΥΠΕΡ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Ὑπὲρ τοῦ Φιλανθρωπικοῦ Συλλόγου Γαλαξειδίου ἡ κ. Λουίζα Νικολοπούλου προσέφερεν τὸ ποσὸν τῶν 500 δραχμῶν, εἰς μνήμην τῆς ἀληθινῆς ἀδελφῆς της Ἑλισάβετ Πλατῶν, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 2ετίας ἀπὸ τοῦ θανάτου της.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΦΩΚΙΔΟΣ
Ι. Ν. ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

Ἐν Γαλαξειδίῳ τῇ 3—12—1975
Π ρ ο ς Τὸν Ἀξιότιμον κ. Πρόεδρον τῶν ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν
κ.κ. ΙΩΑΝΝΗΝ Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΝ

ΠΕΙΡΑΙΑ

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε,
Εὐχαρίστως γνωρίζομεν τὴν λήψιν τῶν 1.500 ἐντύπων Ἱστορικῶν τοῦ ΤΕΜΠΛΟΥ ΜΑΣ ὡς ἐνίσχυσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ μας τοῦ Ἁγίου Νικολάου καὶ δὲν δρίσκομε λόγους νὰ εὐχαριστήσωμεν τόσο ὅσον Ὑμᾶς κύριε Πρόεδρε ὅσον καὶ τὸ ἀξιότιμον Διοικητικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν Δωρεάν σας ὑπὲρ τοῦ Περικαλλοῦς Ἑνοριακοῦ Ναοῦ μας δι' ὃ καὶ ἐκφράζομεν πρὸς Ὑμᾶς, ὅπως ὁ Ὑψίστος χαρίζῃ εἰς πάντας Ὑγιάν, χαράν, οἰκογενειακὴν εὐδαιμονίαν μεστὰς μετὰ πάσης θείας ἀγαθωσύνης.

Μετὰ πολλῶν εὐχῶν — & εὐχαριστιῶν
'Εξ ὀνόματος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου
'Ο Πρόεδρος
'Αναστάσιος Φαρδέλλος — Ἱερεὺς

■ ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΦΥΣΙΚΗΣ

δι' ὑποψηφίους Α. Σ.

■ ΦΥΣΙΚΗ - ΧΗΜΕΙΑ

διὰ μαθητὰς Λυκείου

ΤΣΕΛΕΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
ΦΥΣΙΚΟΣ
Τηλ. 45 26 941

■ ΚΩΝ) ΝΟΣ ΗΛ. ΤΣΑΜΤΣΟΥΡΗΣ

■ ΙΣΑΒΕΛΛΑ ΤΣΑΜΤΣΟΥΡΗ - ΜΕΛΛΑ
Δ ι κ η γ ὀ ρ ο ι

Γραφεῖον:
Σόλωνος 56 - Μαντζάρου 7
'Αθῆναι Τηλ. 618.164

Οἰκία:
Βουκουρεστίου 41
'Αθῆναι Τηλ. 637.491

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ὁ κ. Λάζαρος καὶ ἡ κ. Βιολέττα Περδίκη εἰς μνήμην τοῦ ἀδελφοῦ τῶν Ἰωάννου Κορέλλης ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 1.000.

Ὁ κ. Ν. Π. Περδίκης εἰς μνήμην τοῦ θείου του Ι. Κορέλλης ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 500.

Οἱ μικροὶ συμπολίται μας Ι. Ν. Κορέλλης καὶ Ἑλ. Γ. Κορέλλη εἰς μνήμην τοῦ πάππου των Ι. Κορέλλης ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 1.000.

Ἡ κ. Εὐτυχία Ν. Παπαπέτρου εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Νικολάου Παπαπέτρου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 3.000.

Ὁ κ. Δημήτριος καὶ ἡ κ. Μαίρη Ἀνδρεάδου εἰς μνήμην τοῦ πατρός των Ν. Παπαπέτρου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 1.000.

Ὁ κ. Θεόδωρος καὶ ἡ κ. Ἀθηνᾶ Παπαπέτρου εἰς μνήμην τοῦ πατρός των ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 1000.

Ὁ κ. Ἀχιλλεὺς καὶ ἡ κ. Τζένη Μπαλνταδόρου εἰς μνήμην τοῦ πατρός των ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 1000.

Ἄνώνυμος Γαλαξειδιωτικὴ οἰκογένεια εἰς μνήμην ἀλησμόνητου Νιόβου Κ. Κατσάνη ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 500.

Ἡ οἰκογένεια Ντίνου Μητροπούλου εἰς μνήμην προσφύλων των νεκρῶν, ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 1.000.

Ἡ κ. Βασίλεια Εὐσταθία εἰς μνήμην τοῦ συζύγου της Σπυρ. Βασίλειου ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 500.

Ἡ κ. Δέσποινα Γεωργιάδου εἰς μνήμην γονέων της Νικολάου καὶ Μαργαρίτας Φουρνέλλης ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 200.

Ὁ κ. Κων)νος Ν. Δάνδουρας εἰς μνήμην γονέων του Νικολάου καὶ Μαριγῶς ἀδελφῆς του Γιαννίτσας καὶ συζύγου του Ἀγγελικῆς ὑπὲρ τῶν φιλανθρωπικῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου δραχ. 1.000.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ - ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἐτακτοποιήσαν τὰς συνδρομὰς τῶν εἰς τὴν Ἐφημερίδα μας οἱ ἑξῆς συνδρομηταί:

- 1) Ἰωάννης Πορτοῦλας 1975 δρχ. 150.
- 2) Ἀλεθάνδρα Μητροπούλου διὰ 1974 — 75 δραχ. 300.
- 3) Χαλδεάκης Νικόλαος 1973 — 74 — 75 — 76 δραχ. 600.
- 4) Νικόλαος Τραγανῆς 1974 — 75 δραχ. 300.
- 5) Τσιπολίτης Κων. 1976 δραχ. 200.
- 6) Τσαταλὸς Νικόλαος 1976 δρχ. 200.
- 7) Δημήτρα Περδικάρη 1975 δρχ. 150.
- 8) Σπατικό Μαργαρίτα 1975 δραχ. 150.
- 9) Οἰκογένεια Λ. Ἀγγουρᾶ διὰ 1974 — 1975 δραχ. 300.
- 10) Οἰκογένεια Σωτ. Τσέτου 74-75 δραχ. 300.
- 11) Οἰκογένεια Ν. Παπαπέτρου 76

- 12) Παπαγεωργίου Κων. 1976 δραχ. 200.
- 13) Παπαγεωργίου Κοπίδη Πόπη 1976 δραχ. 200.
- 14) Μπουγᾶς Κων. 75—76 δρχ. 350.
- 15) Γιαννίτσα Τασόπουλου 1975 δρχ. 150.
- 16) Σταῦρος Φραγκιάς 1975 δρχ. 200.
- 17) Χαράλαμπος Μπαριακὸς 74 — 75 δραχ. 300.
- 18) Χαρίκλεια Ναθαναήλ 1975 δραχ. 150.
- 19) Ἀρβανίτης Κυριάκος 1976 δραχ. 200.
- 20) Γκιέκος Νικόλαος 1975 δραχ. 150.
- 21) Εὐσταθία Βασίλᾶ 1976 δραχ. 200.
- 22) Οἰκογένεια Φουρνέλλης Νικολάου 1974—75 δραχ. 300.
- 23) Τσελὲς Ἰωάννης 1976 δραχ. 200.
- 24) Θέμελη Μαρία 1975 — 1976 δραχ. 350.

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ
ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Καρατσκού 111 — Πειραιεὺς
Μηνιαία Ἐκδόσις
'Τπεύθυνος:
ΙΩΑΝ. Δ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
Καρατσκού 111 — Πειραιεὺς
Τηλέφωνον 411.528

Οἰκονομικὸς Διαχειριστής
ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ

Ἱππεύθυνος Τυπογραφείου:
Γιάννης Δ. Μαντζαβίος
Σωτήρος Διὸς 6 — Πειραιεὺς
Τηλέφωνον 427.464
'Επιστολαὶ - Συνεργασίαι
'Ιωάννην Δ. Μητρόπουλον
'Ἐν Γαλαξειδίῳ
Εὐθύμιος Καμβύσης
'Ανταποκριτὴς μας ἐν Ἀμερικῇ
Νίκος Παλυβίδας

Ἐπιστολαὶ καὶ παγτωθεῖς χειρόγραφα ἀποστελλόμενα ἡμῖν, δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΣΥΜΠΟΛΙΤΙΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΤΑ ΕΠΡΟΤ

Ἀσφαλιστικὸς Σύμβουλος

— ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ
— ΕΤΑΙΡΙΑ

— Ἡ ΕΘΝΙΚΗ

Ὁδὸς Μαντζαρωτάκη 127
Τηλέφωνον: 9564.643

Γαλαξειδιώτικα Σκίτσα ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΟΣ

● ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Έκ τής 1ης σελ.
είς μνήμην Φίλης Ίωάν. Μητροπούλου δρχ. Χιλίας (1.000)
υπέρ των φιλανθρωπικών σκοδών του Συνδέσμου.

ΨΗΦΙΣΜΑ

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου Γαλαξειδιωτῶν συνελθὼν ἐκτάκτως σήμερον τὴν 12ην Δεκεμβρίου 1975 εἰς τὰ ἐν Πειραιεὶ γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἀντιπροέδρου αὐτοῦ κ. Ίσιδρου Σιδηροπούλου ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι τοῦ ἀδοκίτου θανάτου τῆς ἐκλεκτῆς Συμπολίτιδος

ΣΟΦΙΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ

συζύγου τοῦ Προέδρου αὐτοῦ κ. Ἰωάννου Μητροπούλου, καὶ κατόπιν εἰσηγήσεως τοῦ κ. Ἀντιπροέδρου ἐξάραντος τὰς ἀρετὰς καὶ τὸ θερμὸν ἐνδιαφέρον τῆς μεταστάσης πρὸς τὸν Σύνδεσμον καὶ τὴν πατρίδα μας,

Ἀποφασίζει ὁμοφώνως:

- 1) Μετέχει τοῦ πένθους τῆς ἐπὶ τῇ ἀπώλειᾳ τῆς.
- 2) Διαβιβάζει τὰ θερμότερα αἰσθήματα συμπαράστασης πρὸς τὸν Πρόεδρον αὐτοῦ κ. Ἰωάννην Μητρόπουλον καὶ ὅλην τὴν οἰκογένειαν.
- 3) Ὅριζει τριήμερον πένθος τοῦ Συνδέσμου καὶ τῆς Ἐφημερίδος μας.
- 4) Νὰ παρακολουθήσῃ ὁλόκληρον τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὴν κηδείαν καὶ κατατεθῇ θαρύτιμος στέφανος ἐπὶ τῆς σοροῦ τῆς ἐκλιπούσης.
- 5) Νὰ διατεθῇ καὶ ὀνοματισθῇ ποσὸν δρχ. 5.000 εἰς μνήμην τῆς ὡς βοηθήματα ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων ὑπὲρ τῶν ἀπόρων Γαλαξειδιωτῶν.
- 6) Τὸ παρὸν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τοὺς οἰκείους τῆς θανούσης καὶ νὰ δημοσιευθῇ εἰς ἡν ἐφημερίδα «ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ».

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ «ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

Η ΔΙΠΛΗ ΣΚΑΛΑ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀκούεται σὰν πολὺ ἐνδεχόμενο, νὰ κατεδαφιστῇ ἡ γνωστὴ πέτρινη σκάλα τοῦ Κάδου, στὴν πατρίδα, γιὰ τὴν ὁποία εἶχε γράψει, παλαιότερα, στὸ «Γαλαξειδί» ὁ ἀντιπρόεδρος τοῦ Συνδέσμου μας κ. Ίσιδ. Σιδηρόπουλος καὶ εἶχε ἀσχοληθῇ καὶ ἡ ἐφημερίδα μας.

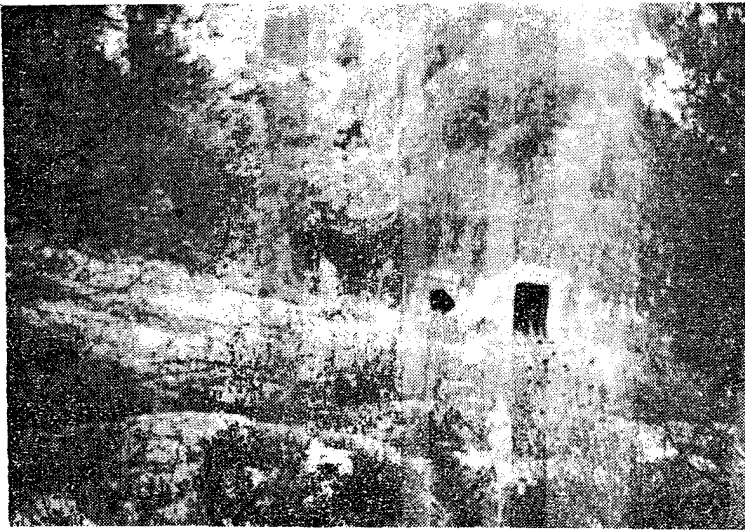
Σὰν αἰτιολογία τοῦ γκερμισματοῦ τῆς ἀναφέρεται, πάντα, ἡ διευκόλυνση τῆς κυκλοφορίας τῶν αὐτοκινήτων ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὴν πόλη, ἐπιστρέφοντας στὴν ἀφετηρία τους.

Δὲν εἶμαι εἰδικὸς στὰ θέματα αὐτά, ἐπειδὴ τυχαίνει νὰ μὴν ὀδηγῶ καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ ἐκφράσω ὑπεύθυνη γνώμη, ἀπὸ προσωπικὴ ἐμπειρία. Καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι πρέπει νὰ ἐξασφαλιστῇ ἡ ἀκίνδυνη ἐξόδος τῶν φίλων καὶ ἐπισκεπτῶν τῆς πόλεως μας, ποὺ ἔρχονται νὰ ἰδοῦν κ' ἔτσι βοηθοῦν οἰκονομικὰ τὸ Γαλαξειδί, ποὺ κ' αὐτὸ, ὅπως ὅλη σχεδὸν ἡ ὀλληνικὴ ἐπαρχία, ἔχει κρεμάσει τὶς ἐλπίδες του στὸν ἐσωτερικὸ τουρισμὸ.

Ὡς τόσο ἀναρωτιέται κανεὶς: δὲν ὑπάρχει ἄλλη, ἐναλτακτικὴ, λύση, ποὺ καὶ τὴν κυκλοφορία νὰ διευκολύνῃ στὸ σημεῖο αὐτὸ καὶ τὸ παλὸ καὶ καλαίσθητο αὐτὸ παραδοσιακὸ στοιχεῖο τοῦ τόπου νὰ διασωθῇ; Πρὸς τὸ μέρος τῆς θάλασσας ἔχουν τοποθετηθῇ, τελευταία, ὅπως πληροφοροῦμαι, τὰ γνωστὰ ἀσφαλιστικά, φωτεινά, σήματα, ποὺ θὰ δοθῇ τὴν ἀσφαλὴ ὁδήγησιν. Ἄν κριθῇ, ὑπεύθυνα, πὼς μόνον αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν ἐπαρκὴ ἐξασφάλιση τῆς κυκλοφορίας τῶν τροχοφόρων στὴν καμπή, ἐκεῖ, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ τίποτε ἄλλο πρὶν ἀφανιστῇ ἡ χαρακτηριστικὴ «διπλὴ σκάλα»; Γιὰ παράδειγμα (κ' αὐτὸ σὰν ἀπλὴ σκέψη, χωρὶς ἀξιώσεις): ὅπως στὴ θέση τῆς παληᾶς «κώχης» δημιουργήθηκε τὸ πελώριο πολιτιστικὸ ἔργο τοῦ Ν.Ο.Γ., δὲν θὰ μπορούσε, στὴν ἀνάγκη, νὰ διαπλατυνθῇ, πρὸς τὸ μέρος τῆς θάλασσας, λίγο, ὅσο χρειάζεται στὸ σημεῖο τῆς καμπῆς ὁ δρόμος, ὥστε ἡ στρόφι τῶν ὀχημάτων νὰ γίνετα ἀνετώτερα;

Ἄν, ὅστερα ἀπὸ μελέτη ὅμως, κριθῇ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γίνῃ τίποτε, τότε, βέβαια, δὲν εἶναι λογικὸ νὰ παραμεριστῇ ἡ ἀσφάλεια τῆς κυκλοφορίας γιὰ νὰ περισωθῇ ἡ σκάλα, ἀπλῶς καὶ μόνο. Πρὶν ὅμως ἀποφασιστῇ ὀριστικὰ ὁ θάνατός τῆς, ἂς τὴν κυττάξουμε ἄλλη μιά φορά, ἀκόμα καὶ στὰ χάλια ποὺ βρίσκεται σήμερα, ἐγκαταλειμμένη, μὲ τοὺς πελεκητοὺς γρανιτόλιθους, ποὺ σχηματίζουν τὰ σκαλοπάτια τῆς, φευγάτους ἀπ' τὴ θέση τους καὶ τὸ περίτεχνα δουλεμένο σιδερένιο κιγκλιδωμὰ τῆς θάναυσα πληγωμένο.

Εἶναι ἔργο μιᾶς ἐποχῆς μακρυνῆς, ποὺ οἱ ἄνθρωποι προσπαθοῦσαν ὅλο καὶ περισσότερο, νὰ στολίσουν τὸ Γαλαξειδί: ἕνα μικρὸ μνημεῖο, ποὺ κάτι λέει γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ τόπου αὐτοῦ. Καὶ τὴν ἐποχὴ πού, σὲ κλίμακα εὐρωπαϊκῇ, γίνετα τεράστια προσπάθεια γιὰ νὰ περισωθῇ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ κληρονομία μας», ἂς δοῦμε, ἂ' ἡ μιά φορά, μὴ-

Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΛΟΚΡΟΥ.

«ΦΙΛΟΤΕΛΙΚΕΣ ΓΝΩΣΕΙΣ», ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Μὲ τὸ τίτλο αὐτὸ ἐξεδόθη καὶ ἐκυκλοφόρησε ἕνα ἀξιοπρόσεκτο διδλίο τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου Θεοδώρου Γιαννίτση ὑπαλλήλου ΕΛ-ΤΑ στὴν ὑπηρεσία Φιλοτελισμοῦ.

Πρόκειται γιὰ μιά πρωτότυπη ἀλλὰ καὶ εὐσυνειδητὴ ἐργασία ἡ ὁποία ἔχει τὸ ἰδιαίτερο προσόν, ὅτι μὲ τὸν τρόπο πού ἔχει διατυπωθεῖ καὶ ταξινόμηθεῖ ἡ δημοσιευμένη ὕλη, καθίσταται προσιτὴ καὶ κατανοητὴ, ἀπὸ κάθε ἀναγνώστη, ἀνεξαρτήτως ἂν οὗτος ἀσχολεῖται ἢ ὄχι μὲ τὸ Φιλοτελισμὸ.

Σ' αὐτὸ συντελεῖ, ἀναμφιβόλως, ἡ σαφήνεια καὶ ἡ ἀπλότης τῶν ἐκφράσεων, ἀλλὰ πρὸ παντὸς ἡ χωρὶς ἀκρότητες γλώσσα. Εἶναι πλῆ, στρωτὴ, κατανοητὴ γιὰ ὅλους — ὅπως σημειώνει ὁ συγγραφεὺς — γιὰ τὸ πεισθύνεται ὅχι μόνον στὸ μορφωμένο ἀλλὰ καὶ στὸ σύνολο τῶν φιλοτελιστῶν καὶ στὸ ποῖο πλατὺ κοινόν.

Ἀπὸ τὴ πρώτη ματιὰ πού θὰ ρίξῃ ὁ ἀναγνώστης στὸ διδλίο, ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ συγγραφεὺς κατέ-

χει πολὺ καλὰ τὸ θέμα πού διαπραγματεύετα καὶ τὸ ἐπεξεργάζεται μὲ μεθοδικότητα σὲ ὅλες του τὶς λεπτομέρειες, εἰς τρόπον ὥστε τὸ διδλίο αὐτὸ νὰ ἀποτελῇ — χωρὶς ὑπερβολή — πραγματικὸ καὶ ἱσως ἀπαραιτήτου βοήθημα, ὅχι μόνον εἰς τοὺς συλλέκτας γραμματοσήμων ἀλλὰ καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ ΕΛ-ΤΑ τοὺς ἀσχολουμένους εἰς τὸν τομέα τοῦ φιλοτελισμοῦ.

Ὅσον καὶ ἐν τὸ διδλίο αὐτὸ ἀπευθύνεται εἰς ἕνα μᾶλλον περιωρισμένο κύκλο ἀναγνωστῶν, τοὺς φιλοτελιστὰς — ὁ ὁποῖος ὅμως κύκλος διαρκῶς διευρύνεται — δὲν παύει νὰ εἶναι ἕνα θαυμάσιο στὸ εἶδος του διδλίο, ἀπλὸ, συνοπτικὸ ἀλλὰ συγχρόνως καὶ εὐχρηστο, τὸ ὁποῖο προσφέρει, ἀναμφισβητήτως, θετικὴ ὑπηρεσία καὶ συμβάλλει εἰς τὴν περαιτέρω ἀνάπτυξη καὶ ἐξάπλωση τοῦ Φιλοτελισμοῦ.

ΙΣΙΔΡΟΣ ΣΙΔΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

Δεκέμβριος 1975

Η ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Η ΕΦΕΤΕΙΝΗ Χοροεσπερὶς τοῦ Συνδέσμου θὰ πραγματοποιηθῇ τὴν 14 Φεβρουαρίου 1976 ἡμέραν ΣΑΒΒΑΤΟΝ καὶ ὥραν 9.30 μ.μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐν Ἀθήναις πολυτελοῦς Ξενοδοχείου «ΡΟΥΑΓΙΑΛ ΟΛΥΜΠΙΚ» ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου 28-32. Δικαίωμα συμμετοχῆς δραχμαὶ 280.

ΕΓΚΑΙΡΩΣ προμηθευθῇτε προσκλήσεις ἀπὸ τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑΙ πληροφορίες εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συνδέσμου Τηλ. 423.528 κατὰ τὰς ὥρας 9—1 π.μ.

πὼς ὑπάρχουν τρόποι καὶ ἡ κυκλοφορία νὰ διευκολυνθῇ καὶ ἡ γραφικὴ «διπλὴ σκάλα» μας νὰ μὴν πεθάνῃ.

Τὸ κάτω-κάτω ὅλα τὰ μέρη ἀντιμετωπίζουν, ἄλλα πολὺ, ἄλλα λίγο, προβλήματα κυκλοφορίας, ποὺ τὰ δημιούργησε ἡ σημερινὴ ἐξέλιξη, πούθενά ὅμως δὲν ἀμελεῖται, στὸ βαθμὸ πού συνδέεται μ' αὐτά, χωρὶς θάσσανο καὶ ἐνδιαφέρον, καὶ τὸ παραδοσιακὸ στοιχεῖο, ποὺ ἔχει κ' αὐτὸ τὴν ἀξία του καὶ μάλιστα σημαντικὴ.

Τὸ γράμμα αὐτὸ ἂς θεωρηθῇ σὰν μιά τελευταία ἐκκλήσις γιὰ διάσωση τοῦ κτίσματος, ποὺ ἀπευθύνεται πρὸς τὸ σημερινὸ πολυταξιδεμένο Κοινοτάρχην μας καὶ τὸ διαπρεπὲ ἐπιστήμονα-Νομάρχην Φωκίδος, ποὺ διαθέτει τὰ μέσα θεραπείας.

Μέ πολλή τιμὴ

Γεωρ. Ε. Θωμάς

Ἀθ. 20.12.1975.

- Ἡ Ἐφημερίς μας, δημοσιεύουσα τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας, ἐφιστὰ θερμῶς τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων παραγόντων ἐπὶ τοῦ περιεχομένου τῆς, πρὸς τὸ ὁποῖον συμφωνεῖ ἀπολύτως.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

ΜΕΛΙ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ Νέας Ἑσδοείας τὸ ὁποῖον παίρνει τὸ Α' ΒΡΑΒΕΙΟΝ εἰς τὴν ΕΚΘΕΣΙΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ κάθε χρόνον, θὰ τὸ βρῇτε εἰς τὸ Γαλαξειδίον καὶ Πρωτοτορεῖον Λεωφορείων ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΑΡΔΑΚΗ, Ἀγίου Σπυρίδωνος 19, Πειραιεύς, Τηλ. 4177.233.

ΑΠΟΨΕΙΣ (καὶ γεγονότα)

ΚΑΘΕ ΧΡΟΝΟ τὴν κατάλληλὴ ἐποχὴ γίνετα σὲ ὅλες σχεδὸν τὶς Κοινοτικές τῆς Ἐπικρατείας «ἐξορμήσεις» γιὰ ἀναδασώσεις ἀπὸ τὶς Κοινοτικὰς Ἀρχάς, Φιλοδοσιακὰς Ἐπιτροπὰς, σχολεῖα, προσκόπους κλπ. Καθὼς θυμόμαστε σὲ παλαιότερα ἐποχὴ, πλὴν τῆς συστηματικῆς προσπάθειας διὰ τὴν δημιουργίαν τοῦ Ἀλσους τῆς Πέρας—Πάντας, ἐγένοντο καὶ στὸ Γαλαξειδί τοιοῦτου εἶδους «ἐξορμήσεις» καὶ εἰς τὰς ἐξορμήσεις καὶ προσπάθειας αὐτὰς ἐφίλειται καὶ ἡ ἐπέκτασις τοῦ ἀρχικοῦ πυρηνόσ τοῦ Ἀλσους πού εἶχε δημιουργήσει ὁ αἰμνηστός Γ. Καμμένος, ἡ ὑπαρξὶς ὁρίσμενων ἄλλων «πνευμόνων» εἰς τὰς παρυφὰς τῆς πόλεως ὡς καὶ τὰ περισωθέντα ὑπόλοιπα τῶν δειντοστοιχιῶν. Δὲν ἔχομεν καμμίαν πληροφορίαν ἂν ἐλαβε ὡρὰν καὶ ἐφέτος τοιαύτῃ ἐξορμῇ στὸ Γαλαξειδί. Θὰ αἰσθανθώμεν ἰδιαίτερον χαρὰν ἂν πληροφορηθώμεν ὅτι ἐγένετο — ἀπὸ οἰονδῆ ποτε — μιά τοιαύτῃ ἀναδασωτικὴ προσπάθεια καὶ δὲν πῆγε χαμένη καὶ ἡ ἐφετεινὴ ἀναδασωτικὴ περίοδος. Γιὰ τὴν ὅλην ὅλην καλὰ γνωρίζομε, τὸ Γαλαξειδί εἶναι ἀπὸ τὶς λίγες περιοχὰς πού ἔχουν μεγαλὴν ἀνάγκην πρᾶσινος τόσο ἀπὸ πλευρᾶς κλιματολογικῶν συνθηκῶν ὅσον καὶ ἀπὸ ἀπόψεως αἰσθητικῆς, διὰ νὰ καλυφθοῦν τὰ γυμνά καὶ ἀδενδρα ἐδάφη πού τὸ περιστοιχίζουν.

ΥΠΗΡΞΕΝ πράγματι λαμπρὸς — ἀλλὰ καὶ κατανοητικὸς — ὁ ἐορτασμός τοῦ Παλιούχου τῆς Γενετήρας μας καὶ προστάτου τῶν Ναυτικῶν Ἀγίου Νικολάου καὶ ἀθρόα ἡ προσέλευσις τῶν πιστῶν τόσο κατὰ τὸν ἐσπερινόν καὶ τὴν Θείαν λειτουργίαν ὅσον καὶ κατὰ τὴν λιτάνευσιν τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνης τοῦ Ἀγίου, ὅπου προσήλθον καὶ παρηκολούθησαν ἐκπρόσωποι τῶν Στρατιωτικῶν καὶ Ἀστυνομικῶν Ἀρχῶν τῆς περιοχῆς καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι. Διατὶ ὅμως, κατὰ τὴν ταπεινὴν μας γνώμην ἡ τόσο ὑποτονικὴ παρουσία τῶν Σχολείων — κυρίως τοῦ Γυμνασίου — κατὰ τὰς θρησκευτικὰς αὐτὰς ἐκδηλώσεις ἰδίως κατὰ τὴν λιτάνευσιν τῆς εἰκόνης; Οἱ ἐκλεκτοὶ ἐπιστήμονες οἱ ὁποῖοι πλαισιώνουν τὸ Γυμνάσιόν μας καὶ ἐπιτελοῦν ἀξιόλογον, πράγματι, διδακτικὸν ἔργον, νομίζομεν ὅτι θὰ συμφωνήσουν μαζί μας, ὅτι ἡ παρουσία τῶν μετὰ τῶν μαθητῶν, ἡ ἐκφώνησις αὐτῶν πανηγυρικῶν κλπ. εἰς τοιοῦτου εἶδους θρησκευτικὰς ἢ ἄλλης μορφῆς ἐκδηλώσεις, εἶναι ἀπαραίτητος ἀν μὴ καὶ ἐπιβεβλημένη. Πέραν ὅμως τῶν ἀνωτέρω καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς εἰδικῆς αὐτῆς περιπτώσεως, εἰς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα καὶ τὰ ἐξῆς: Εἶναι γεγονὸς ἐκτὸς πάσης ἀμφισβήτησεως ὅτι ἡ παρουσία, ἡ θέσις, ἡ ἀποστολὴ τοῦ Κρατικοῦ Λειτουργοῦ καὶ γυνικῶς τοῦ Ἐπιστήμονος εἰς τὴν ὑπαιθρον, εἰς τὴν ἀπομακρυσμένην — καὶ ἐνίοτε ἐγκαταλειμμένην — Ἐπαρχίαν, δὲν περιορίζεται εἰς τὰ πλαίσια τῆς πιστῆς καὶ εὐσυνειδητοῦ ἐκτελέσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἢ ἐπαγγελματικῶν καθηκόντων, ἀλλὰ ἐκτείνεται πολὺ περισσότερον εἰς ἕνα εὐρύτερον κύκλον καὶ διαδραματίζει πρωτεύοντα καὶ ἀποφασιστικὸν

ρόλον εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς Πνευματικῆς, τῆς Πολιτιστικῆς καὶ ἐν γένει κοινωνικῆς τοῦ τόπου ζωῆς. Καὶ αὐτὸ πρέπει πάντοτε νὰ τὸ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας ὅλοι ὅσοι — ἔστω καὶ συμπτωματικῶς — εὐρέθημεν εἰς τὴν ἰδιόρυσαν αὐτὴν θέσιν καὶ ἐπωμίσημεν τὴν βαρεῖαν ἀλλὰ καὶ ὠραίαν ἀποστολὴν ἡ ὁποία πολλὰς φορές εἰς ὁρίσμενους παραμεθορίους καὶ ἀκριτικὰς περιοχὰς, ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς αὐτοθυσίας.

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ ἀπὸ τῆς Ρουμελιώτικῆς Ἐφημερίδας «ΣΤΟΧΟΣ» τὰ παρακάτω: «Στὶς 13 Ὀκτωβρίου ἐγένοντο στὴ Γρανίτσα — Εὐρυτανίας, τὰ ἐγκαίνια τοῦ Μουσείου Λαϊκῆς Τέχνης, ἔργο τῆς «Ἀδελφότητος Γρανιτσιωτῶν ὁ Νεομάρτυς Μιχαήλ». Κατὰ τὰ ἐγκαίνια μίλησε ἡ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος Κυρία Ἰσμήνη Γούλα καὶ ἀνέπτυξε τὴν σημασίαν πού ἔχει αὐτὴ ἡ προσφορά. «Βλέπομε, εἶπε μετὰ ἄλλων ἡ Κυρία Γούλα, νὰ παίρνῃ σάρκα καὶ ὀστὰ ἕνα παλὸν μας ὄνειρο. Ἡ Ἱδρυσις τοῦ τιμᾶται ὅχι μόνον ἡ ἐκείνου πού συνέλαβεν τὴν ὠραία ἰδέαν, ἀλλὰ καὶ ὅσους ἐδόθησαν στὴν πραγματοποίησιν τῆς. Τέτοια ἔργα μόνον μὲ τὴν συμπαράστασιν τῶν πολλῶν καὶ τῇ θυσίᾳ τῶν ὁλίγων μποροῦν νὰ γίνωνται». Ὑστερα ὁ Ἐπιθεωρητὴς Μέσης Ἐκπαίδευσεως ἔκανε ἐκκλήσιν στοὺς μαθητὰς, καθένας νὰ φέρῃ καὶ νὰ χαρίσῃ στὸ Μουσεῖο ὅτι λαϊκὸ ἀντικείμενον μπορεῖ νὰ ἔχουν ἀκόμα στὰ σπῆτια τους. Τὸ Μουσεῖο στεγάζεται σὲ μιά μικρὴ αἰθουσα καὶ δημιουργήθηκε μέσα σὲ λίγους μῆνες. Σ' αὐτὸ ἐκτίθενται διὰ φορὰ ἀντικείμενα λαϊκῆς τέχνης καὶ σκευὴ οἰκιακῆς χρήσεως. Βρίσκει κανεὶς κεντημένα διακόσμια, ταγάρια, μπάντες. Ζῦλινα κουτάλια, γαδάδες τσανάκια, δίσκου, πιάτα, κοῦπες, τάσια, ἀκόμα κ' ἕνα παλὸν διακοπτόν. Χαλκώματα κάθε λογιῆς, ἀπὸ κανζάνια ὡς λεβέτια. Ἀρκετὰ τοσπάνικα σκεύη, πελεκημένους γκλίτσες, διδοῦρες, καρδάρες, τροκάνια καὶ πολλὰ χρειώδη τοῦ τυροκομοῦ. Ὅμορφες ρόκες σκαλιστές, ὀδράχια, λανάρια κ' ἔχουν ἔτοιμο ὀλόκληρο ἀργαλεῖο μ' ὅλα τὰ ὄφρατα. Βέβαια καὶ γιὰ ἀντρίκειες καὶ γυναικεῖς φορεσιὰς ἔχουν συνάξει κάμποσα καὶ σὲ λίγο καιρὸ, θὰ τὶς ὀλοκληρώσουν, θὰ τὶς ἐκθέσουν. Δὲν λείπουν κ' ἄρματα τοῦ '21 καὶ τόσα ἄλλα.... Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ κόπους καὶ θυσίαν, ἀπὸ ζήτησιν, ἀπὸ σπῆτι, σὲ σπῆτι, ἔχουν συναχθεῖ.... Καὶ ἡ σύναξή τους ἔχει μεγάλη σημασίαν, γιὰ τὸ καινούργιο Μουσεῖο Λαϊκῆς Τέχνης τῆς Γρανίτσας, γεννιέται σ' ἕνα ξέμακρο χωρίο τῆς Εὐρυτανίας, πού γιὰ νὰ φτάσῃ ὡς καὶ πάνω, θὰ ποταμοβραχίχῃ καὶ θὰ λαοπλάθῃ. Καὶ ὅμως, ἂν σήμερα τὰ Μουσεῖα ἢ οἱ ἀξιόλογοι συλλογὲς λαϊκῆς τέχνης τοτὴ χώρα μας δὲν ἐπερᾶνε τὶς εἰκοσι, μέσα σ' αὐτὰς τὶς εἰκοσι θάναται καὶ τῆς Γρανίτσας. Καὶ εἶναι βέβαιο πὼς ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ὅλο καὶ θὰ πλουτίζεται μὲ καινούργια ἀντικείμενα...». Καὶ νὰ σκεφθῇ κανεὶς τί μπορούσε νὰ εἶχε γίνῃ στὸ Γαλαξειδί μὲ τὸ ἄφθονο λαογραφικὸ ὕλικόν πού διαθέτει — πάσης φύσεως — ἂν ὑπῆρχε κάποια κατανόησις.

Ὡς ΜΑΣ ΕΓΝΩΡΙΣΕΝ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ Βουλευτοῦ Φωκίδος κ. Δημητρίου Χλωροῦ διὰ τὴν τοποθέτησιν τοῦ ἱατροῦ κ. Χρυσάνθου Πετρίδου εἰς τὸ Γαλαξειδί εἶχε προβῇ εἰς ἐνέργειες παρὰ τὸ ὕψος γιὰ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ ὁ Βουλευτὴς οὗτος. Ἐπίσης καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Γαλαξειδίου κ. Εὐστ. Χατζηγιάννης εἶχεν ἐνδιαφερθῇ διὰ τὸν ἴδιον σκοπόν. Ἐταὶ οἱ εὐχαριστίες μας πολλαπλασιάζονται.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἐξηγνήθησαν οἱ διελιοδετημένοι τόμοι τῆς Ἱστορίας «Γαλαξειδί, τὸ ἔπος μιᾶς Πολιτείας 3.400 ἐτῶν» εἰδοποιούμεθα ὅσοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν προμηθευθοῦν νὰ μᾶς γνωρίσουν προηγουμένως, διὰ νὰ ἐτοιμασθῇ ἐγκαίρως.

ΓΕΩΡΓ. ΙΩΑΝ. ΣΚΙΑΔΑΣ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ — ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ

- * Ὁ ρ γ α ν ο σ ι ς
- * Σ υ μ β ο υ λ α ἰ
- * Ἐ π ἰ β λ ε ψ ι ς
- * Τ ἡ ρ η σ ι ς

ΓΟΤΝΑΡΗ 21 - 23 — Α' Ὁροφος, Γραφεῖον 13
ΠΕΙΡΑΙΕΤΣ — Τηλέφωνα: 428-318 — 426-846

Τότε που γέμιζε ό Γαλαλός 'Ιστούς

Του συνεργάτου μας Ε. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ

Κάθε άτομο είτε από μεγάλη πόλη προέρχεται είτε από χωριό, φέρνει τις αναμνήσεις με τα καντάρια στη ψυχή του. Ιδίως από τα παιδικά του χρόνια που έρχονται στο νου του τόσες και τόσες συγκινήσεις από τ' αλληλομόνητα παιχνίδια της χαράς.

Θυμάμαι όταν παίζαμε άμπάριζα, από το πολύ τρέξιμο ωσπου να εγγιζούσε τον άλλον συμπαίκτην δηλ. αυτόν που κυνηγούσαμε, ο σφυγμός μας και η καρδιά μας πήγαιναν να σπάσουν. Ή όταν ρίχναμε κούπιζες στη θάλασσα από τα δρόμα, ή με τη θουτιά που ακολουθούσε κατόπιν το μακροδούτι, ξεφυτρώνουμε από το νερό σαν παρφουσκωμένοι βάρη. Σέ άλλη γειτονιά παίζαμε τσιλίκι και στη πλατεία της τραμπάλα που κουνιόμαστε σαν το μπισκί του μικρού παιδιού. Πιο πέρα σ' άλλη γειτονιά παρακολουθούσαμε τα παιχνίδια των κοριτσιών που παίζανε με το τόπι το άπλόν ένα, το σχοινάκι, το κουτσό, τους δόλους κλπ. Και βλέπαμε τ' άλλα παιδιά στο παρακάτω μαχαλά που παίζανε τριότα, αμάδες, κρυφτό, πεντόβολα κ.ο.κ.

Άλλες μέρες πάλι στήναμε δίχτυα ή ξόδεργες για γαρύλια και φανέτα κι όταν είχαμε επιτυχίες τα κλουδιά μας γιόμιζαν πουλιά και το χαμογέλιο μας άκτινοβολούσε μιλια μακριά. Στο καφενέ της έξοχης περιοχής της Γαλαρίας ήταν ένας γέρος που τον λέγαν Κορακίδη ήταν άστειος και έγραφε στίχους και τους άπηγγελλε με μεγάλη ευχέρεια. Σ' έναν άλλο καφενέ του μπάριμπα 'Ηλιά στην παραλία συχνάσαν οι καλύτεροι νοικοκυραίοι παραδοκίμους μέσα οι τοίχοι του καφενέ ήταν περικυκλωμένοι με καθρέφτες γιατί έκείνη την εποχή έπικρατούσε η συνήθεια στους μεγάλους καθρέφτες κι ο προκάτοχος του μαγαζιού μπάριμπα Διονύσης είχε πετύχει την επένδυση των τοίχων με κρυστάλλινους καθρέφτες τόσο τέλεια που νόμιζε κανείς ότι οι καθρέφτες έχουν στήσει χορό στη τετράγωνη αίθουσα του καφενέ. Στο έξω καγκελωτό ξύλινο κιόσκι του μαγαζιού καπνίζανε τους ναργιλέδες τους οι πιο σεβαστοί ηλικιωμένοι πλοίαρχοι — πλοιοκτῆται της παλιάς καλής εποχής.

Ο καιρός, το φεγγάρι, τ' άστρα και τα σύννεφα ήταν το ξεκίνημα κάθε συζήτησης γιατί σ' αυτά όφειλόνταν ή κάθε επιτυχία ή άποτυχία του θαλασσινού ταξιδιού έστω και με άβαρίες και πολλές φορές με θυσίες δόλοκληρου του καρδιού και του πληρωμάτος του. Τα καρνάγια ήταν κι αυτά στη συνέχεια της συζήτησης γιατί δεν έπαυαν να σκαρώνουν ίστιοφόρα σύμφωνα με τα καινούργια μοντέλα της διεθνούς ναυπηγικής σε αντικατάσταση εκείνων που τα θαρεια φορτία και τα στοιχεία της φύσης τ' άστειλαν στους ύγρους τάφους πρόωρα, έκτος ώρισμένων που έτυχε να επιζήσουν και πέραν της δεκαετίας.

Αφού περάσανε μερικά χρόνια από την ώραία αυτή εποχή πουκάρισε μία μέρα στο λιμάνι μας και άραξε περί τα 200 μέτρα μακριά από το καφενείο «Αύρα» του Λουκά ένα μεγάλο Μπάριμπα που το λέγανε «ΖΕΤΑ» και το κυβερνούσε ο Γαλαξειδιώτης καπετάν Ευθύμιος, ήτανε περί τους 800 τόνους με ώραίο σαλόνι και με άνετους χώρους για το πλήρωμα. Για κείνη την εποχή ήτανε ένα από τα καλύτερα ίστιοφόρα που ναυπηγήθηκε στην 'Ιταλία το έτος 1907 περίπου, με τα πλέον σύγχρονα μέσα και ήτανε ξένης ιδιοκτησίας. Ήτανε καλοκαίρι μέσα 'Ιουνίου το 1914 και ένας από τους ναύτες του κάθε μεσημέρι ανέβαινε σαν αϊλουρος στο τελευταίο σημείο του πρυμναίου καταρτιού και από ένα πυργίσκο που οι ναυτικοί το λένε κόφα έριχνε κούπιζες μεγάλο κατόρθωμα για έναν κολυμβητή. Αργότερα όμως μάθαμε ότι ο ναύτης αυτός έχασε την άκοή του από την κατάχρηση που έκανε να ρίχνει κούπιζες από ύψος 20 μέτρα και πλέον. Ένα δρόμυ οι ναύτες του ντύθηκαν και αφού έβρισαν το τελευταίο δλέμμα στο πλοίο άφησαν το δασιμάνη και βγήκαν στη στεργιά για να διασκεδάσουν. Τους περίμεναν και άλλοι ναυτικοί, γνωστοί τους και συμπατριώτες: όλοι ήταν Έλληνες έκτος από δύο του πληρώματος που ήταν 'Ιταλοί και τους έλεγαν τον έναν Τζιοβάνι και τον άλλο Τζεράλτο από τη Γένοβα.

Οι 'Ιταλοί από τον ένθουσιασμό της εξέδου τους έκτος που ο καιρός ήταν ώραίος και που τους περίμεναν και έκλε κτά φαγητά με την άπαραίτητη μακαρονάδα που τα είχε έτοιμάσει ο Ταβερνιάρης ενός καπηλειού στην παραλία κοντά στην αγορά του Γαλαξειδιού, θέλανε να δούνε περισσότερο για διασκέδαση προ πάντων οι 'Ιταλοί για να επιδείξουν και τις φωνές τους που με συνοδεία κιθάρας τραγουδούσαν 'Ιταλικά τραγούδια υπέροχα.

Κατά περιόδους έρχόντουσαν εκείνη την εποχή διάφοροι θιασοί κι ο άπαραίτητος Καραγκιόζης, αλλά τα πρωτεία τα είχε το Κουκλοθέατρο του άειμνήστου Κονιτσιώτη γιατί μάς ήταν τακτικός έπισκέπτης και το θέαμα ήταν τόσο ευχάριστο και τόσο τεχνίτης ο ίδιος στο όλο παίξιμό του, που παιδιά έμεις τότε τα χάναμε από την ευχάριστη έκπληξη όταν άκούγαμε για τον εκ νέου έρχομό του άγαπημένου μας καλλιτέχνη.

Η πρώτη παράσταση έπερνε πανηγυρική δψη και τα ζωηρά μας χειροκροτήματα που ήταν τροφή για τον καλλιτέχνη έδιναν μεγάλη ψυχική δύναμη στον Κονιτσιώτη που

μοιραζόταν κι αυτός μαζί μας τις χαρές και που αν μπορούσε όπως έλεγε να μην άποχωρισθεί ποτέ το ώραίο Γαλαξίδι. Όσοι για φάρεθα, μπροστά στο καφενείο «Αύρα» τα Αύγουστιάτικα άπογεύματα, είχαμε μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας γιατί τότε τα νερά άρχιζαν να ψύχραινουν και τα ψάρια από τα άπόμακρα νερά κι από τα δύθια που είχαν παρ επιδημίες ζύγωναν πάλι στα παλιά τους σκηνώματα μέσα στα κρόσινα φύκια στ' άκρογιάλια ή μέσα στα κολπώματα στα σμαραγδένια νησιά.

Μέσα σ' ένα όνειρικό δειλινό ήχο ύσε ή φωνή του ντελάλη που έλεγε ότι κατέφτασε ένα άκροβατικό μπουλούκι με 14 μικρούς άκροβάτες και σκυλάκια. Την άλλη μέρα είχαμε στεργιώσει τα σόνεργα των στηριγμάτων, τις άντένες και τους ιστούς με καρφιά στο έδαφος μπροστά στο καφενείο στ' Μπάριμπα 'Ηλιά. Οι παλιάτσοι έδιναν κι έπερναν με τ' άστεία τους ενώ ή λατέρνα που τη χειριζόταν ένας καμπούρης έηαιζε πολύ ρυθμικά κι οι άκροβάτριες με τα γυμνασμένα κορμιά γαντζωνόντουσαν σαν πίθηκοι από τα σχοινιά πέρνοντας το ύμπες σε τόσο μεγάλο ύψος χωρίς να ύπάρχει δίχτυ άσφαλείας.

Τα σκυλάκια πολύ ύπάκουα στις δαμαστές τους, έπερναν διπλές το ύμπες και περνούσαν πηδηχτά μέσα από άναμμένα στεφάνια. Το κέφι των άκροβατών ήταν άπερίγραπτο ενώ ή χαρά μας και το γέλιο μας άκτινοβολούσαν με τις έξοχες παραστάσεις και περιμέναμε κάθε άνοιξη να μάς έρθουν σαν τα πουλιά που όταν λειώσουν τα χιόνια τραβάνε σε άλλα μέρη να προσφέρουν τις χαρές τους, ώσπου να σαλπίσει ή άρχή του φθινοπώρου όποτε τα μπουλούκια των άκροβατών άναχωρούν όριστικώς για να έμφανισθούν σε κλειστούς χειμωνιάτικους χώρους.

Η ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

Περί του ευοπού ναί της άποστολής της

Υπό ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑ

Με το διάταγμα 440 της 30ης(6) 1962 δημοσιευθέντος εις το Φ.Ε.Κ. Α' 107)21-7-62 έχει ουσταθῆ εις τον τόπον μας Κοινοτική Βιβλιοθήκη.

Η ιδέα ίδρύσεως και ή συγκέντρωσις των πρώτων βιβλίων όφείλεται στην άείμνηστο Ζωή Τζιγγούνη.

Από το καλοκαίρι του 1973 επί Προεδρείας Νικ. Τσαντίλη άρχισε ή προσπάθεια άναδιοργάνωσews της έν λόγω Βιβλιοθήκης. Η έπιστράτευσις του καλοκαιριού του 1974 άνέστειλε την προσπάθεια.

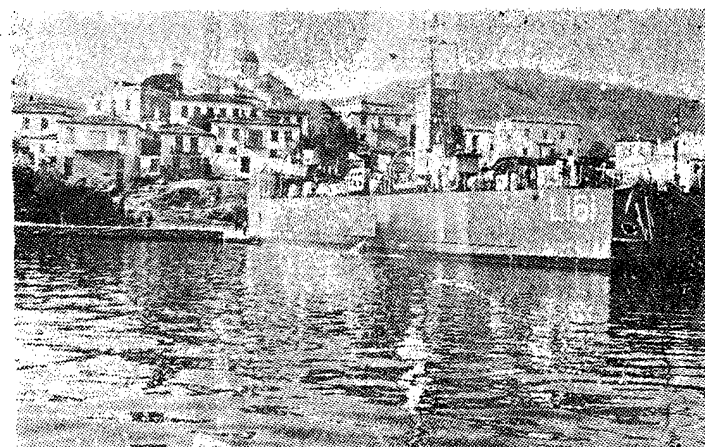
Το Κοινοτικό Συμβούλιο το όποιο άνδειχθη από τις τελευταίες έκλογές και ιδιαιτέρως ο Πρόεδρος αυτού Ευστάθιος Χατζηγιάννης περιέβαλον με ιδιαίτερον ενδιαφέρον το έργο της Βιβλιοθήκης και από του 'Ιουλίου 1975 άρχισε συστηματική προσπάθεια άναδιοργάνωσews και έμπλουτισμού της Βιβλιοθήκης και δραστηριοποιήσεως των σκοπών της. Και όπως θα άναφέρωμε έγινε σημαντική πρόοδος.

Σκοπός της όναληφθείσης προσπάθειας είναι: α) Να γίνει ή Βιβλιοθήκη με τα κατάλληλα βιβλία της ένα πνευματικό κέντρο προς πνευματική άνοδο των συμπολιτών, την έξυπνέτησιν των έχόντων έφειν προς μελέτην και μόρφωσιν δημοτών και ιδίως των μαθητών.

β) Έκεί σταδιακώς και όσον είναι δυνατόν θα συγκεντρωθούν τα γραπτά κείμενα τα άναφερόμενα στο Γαλαξίδι. Έπ' αυτού επικαλούμεθα την δόθηθεια όλων των συμπολιτών όπως άποστέλλουν προς την Κοινοτική Βιβλιοθήκη κάθε κείμενο άναφερόμενο στο Γαλαξίδι (βιβλία, άρθρα σε έφημερίδες, περιοδικά κ.λπ.) στο πρωτότυπο ή έν φωτοτυπία.

γ) Έκεί έπίσης σταδιακώς θα συγκεντρωθούν τα πνευματικά δημιουργήματα των Γαλαξειδιωτών. Και επ' αυτού παρακαλούμε τους συμπολίτες οι όποιοι έχουν δημοσιευμένα κείμενα (βιβλία, άρθρα σε έφημερίδες, περιοδικά κ.λπ.) να τα άποστέλλουν προς την Βιβλιοθήκη. Έκεί καταλλήλως ταξινομημένα θα παρουσιάζουν την πνευματική προσφορά των τέκνων του τόπου μας.

Διά να καλυφθούν οι πρώτες άνάγκες έξοπισμού της Βιβλιοθήκης ο Πρόεδρος της Κοινότητος προφορικώς, έγγραφως και διά της έφημερίδος έκαμε έκκλησι προς όλους τους συμπολίτες, όπως ένισχύσουν το έργο της Βιβλιοθήκης. Η άνταπόκρισις ύπήρξεν ένθαρρυντική της προσπάθειας μας. Κατάλογος των δωρητών θα δημοσιευθῆ στο προσεχές φύλλον. Έπίσης άπευθύνθημεν προς διάφορους όργανισμούς και σωματεία και έκεί μάς έβοήθησαν (άναφέρω ένδεικτικώς ότι το Υπ. Πολιτισμού ηύξηση την ένίσχυσιν προς την Βιβλιοθήκη, ο Ε.Ο.Τ. άπέστειλεν 30.000 δρχ. ο Σύνδεσμος 5.000 δρχ. κ.ά.). Έδω πρέπει να άναφέρω τις γενναίες προσφορές εις χρήμα και βιβλία των Άναστ. Β. Τζιγγούνη και

ΜΙΑ ΟΥΙΣ ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΗ ΛΙΜΑΝΙΟΥ & ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΑΝΑΓΚΑΙΟΥΝΤΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

1. 'Η έγκυκλοπαίδεια «ΔΟΜΗ»
2. Κων)νου Σάθα: «ΧΡΟΝΙΚΟΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ»
3. Άναστασίου Ν. Γούδα: «ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ»
4. ΚΑΡΛ ΚΡΟΥΜΠΑΧΕΡ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ
5. Έκδοσις (Χρυσός Τύπος): «Ο ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ»
6. Έκδοσις «Χρυσός Τύπος»: «ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗ ΤΕΧΝΗΣ»
7. Έκδοσις ΠΑΠΥΡΟΥ: ΔΙΤΟΜΟΝ ΕΓΚΥΚΛ. ΛΕΞΙΚΟΝ
8. Έκδοσις ΠΑΠΥΡΟΥ: ΒΑΣΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛ. ΣΠΟΥΔΩΝ
9. Έκδοσις ΠΑΠΥΡΟΥ: ΠΑΓΚ. ΓΕΩΓΡΑΦ. ΑΤΛΑΣ.
10. Έκδοσις ΠΑΠΥΡΟΥ: ΙΑΤΡΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ — ΙΣΤΟΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.
11. ΓΟΥ'ΙΛ & ΑΡΙΕΛ ΝΤΟΥΡΑΝΤΙ ΤΡΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ»
12. Μιχ. Περάνθη] «ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ ΠΟΙΗΣΕΩΣ».
13. Μιχ. Περάνθη] «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ».
14. Την ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΚΑΙ ΗΘΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ.
15. Το ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ.
16. Φωτίου Κόντογλου] ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΙ ΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ.
17. Γ. Βαλέτα] ΑΝΔΡΕΑ ΚΑΡΚΑΒΙΤΣΑ Άπαντα.
18. Γ. Βαλέτα: ΑΛΕΞ. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗ Άπαντα.
19. Έκδόσεις ΦΥΤΡΑΚΗ: ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΟΧΩΝ.
20. Έκδόσεις Φυτράκη: ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΟΥΣΕΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ.

Νικ. Μιχ. Άγγουρά.

Στο μικρό χρονικό διάστημα που πέρασε από το καλοκαίρι έχουν γίνει τα εξής:

α) Κατεγράφησαν και ταξινομήθησαν κατά έπιστήμη τα ύπάρχοντα και νέα βιβλία. Τώρα συντάσσονται δελτία κατά συγγραφέα και κατά λήμμα.

β) Άνεκαινίσθη ή αίθουσα της Βιβλιοθήκης με νέο πάτωμα και άνανεώθησαν τα ύπάρχοντα έπιπλα.

γ) Κατεσκευάσθησαν τρεις νέες βιβλιοθήκες άρχειοθήκη και καρτελλοθήκες.

δ) Ήγοράσθησαν διάφορα είδη εξέπλισμού (βιβλιοστάτες, έντυπα, δελτία καταγραφής των βιβλίων κλπ.).

ε) Ήγοράσθη μία πρώτη σειρά βιβλίων.

Βέβαια έχουν να γίνουν πολλά άκόμη.

Έδω πρέπει να ευχαριστήσωμε δημοσία τα νέα παιδιά του τόπου μας που πρόθυμα δόθησαν στο έργο της Βιβλιοθήκης, ήτοι: την Ντ. Σαρανταένα, τους Δημ. και 'Ιωάν. Ζαχαρόπουλο, τον 'Ιωάν. Χατζή, την Θεοδ. Παπαγεωργίου, την Άργ. Λυμπερή, την Γιάννα Χ. Γαλάνη, την Εύαγ. Θωμά, την Εύφρ. Ι. Τσελέ, την Έλένη Καραχρήστου, τον Παναγ. Καραχρήστο, την Ζαφ. Καμμένου και όσα δαιδιά τώρα ίσως ξεχάσα. 'Ιδιαίτέρως δε πρέπει να ευχαριστήσωμε την Φοιτήτρια της Φιλολογίας Γεωργία Έμμ. Χατζή.

Κλείνοντας σημειώνω τα εξής:

Όσοι εκ των συμπολιτών επιθυμούν να άποστέλλουν βιβλία παρακαλούνται να έρχωνται εις έπικοινωνίαν με τον υπεύθυνο της Βιβλιοθήκης ώστε να μην άποστέλλωνται βιβλία τα όποια ύπάρχουν στην Βιβλιοθήκη και έτσι είναι περιττά και δεδομένου ότι ο χώρος της Βιβλιοθήκης είναι μικρός.

Όσοι πάλιν εκ των συμπολιτών θέλουν να αγοράσουν βιβλία προς έμπλουτισμόν της Βιβλιοθήκης παρακαλούνται όπως αυτά είναι από τον κατάλογο που ακολουθεί διότι αυτά έχει άνάγκη ή Βιβλιοθήκη.

Τάσος 'Ι. Σκιαδάς

ΑΝΑΔΡΟΜΕΣ

"ΤΙΑ ΤΟΝ ΚΑΛΟ ΤΟ ΧΡΟΝΟ,"

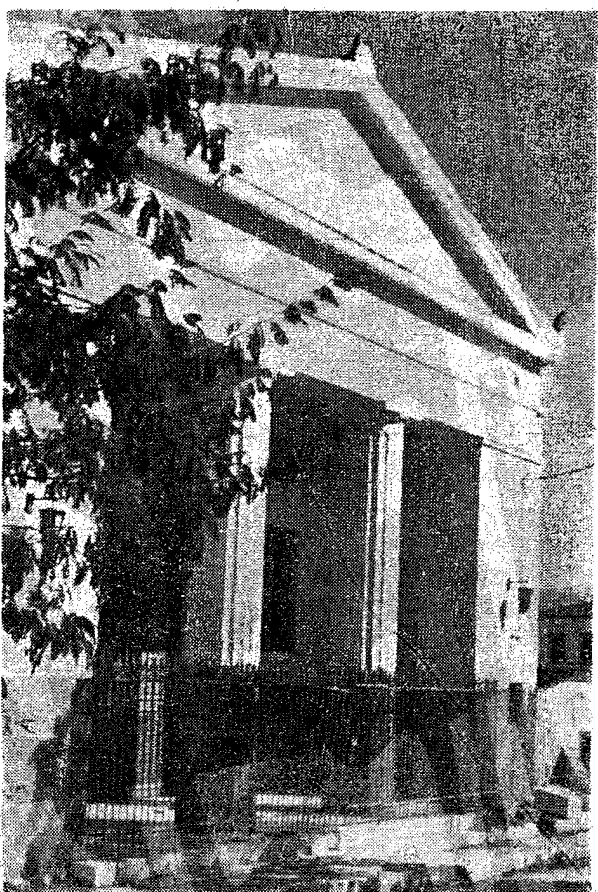
ΤΟΥ Κ. Γ. Ε. ΘΩΜΑ

Στό Γαλαξείδι, τὰ παλιότερα χρόνια, τότε πού τὸ φώτιζαν οἱ τελευταῖες ἀναλαμπές ἀκμῆς καὶ πλούτου. Δεκέμβρης μὲ τοὺς βορράδες καὶ τὸ κρύο τὸ τσουχτερό. Ὁ μῆνας τῆς μεγάλης δραστηριότητος γιὰ μικροὺς καὶ μεγάλους, ἀρσενικοὺς καὶ θηλυκοὺς, καθὼς περιμέναμε τὶς μεγάλες γιορτὲς τῆς Χριστιανοσύνης. Καὶ μαζί τὴν Πρωτοχρονιά, μέρα σημαδιακή, γιὰ πλοῦσιους καὶ πένητες, γιὰ τὰ μεγάλα σχέδια καὶ τὶς μικρὲς φιλοδοξίες καὶ τοὺς πόθους καὶ τοὺς καύμους τοὺς, πού θὰ ἤθελαν νὰ τοὺς ἴδουν νὰ πραγματοποιηθοῦν μέσα στὸν καινούργιο Χρόνο.

Κι' αὐτὸς ἔσερνε καὶ σέρνει πάντα, μαζί του σακκιά, δλόκληρα, γιομάτα ἄλλα μὲ χαρές, ἄλλα μὲ πίκρες κι' ἀπογοητεύσεις! Ἐπρεπε νὰ τὸν καλοπιάσουμε αὐτὸ τὸ μεγάλο ἄγνωστο, γιὰ νὰ μᾶς δώσει ἀπὸ τὰ σακκιά πού εἶχαν τὰ καλούδια! Ἐτσι, μαζί μὲ τ' ἄλλα, ἐτοιμαζόταν ἡ ὑποδοχὴ τοῦ Νέου Χρόνου μὲ γλυκὰ καὶ μὲ λεφτά, γιὰ νάειναι γλυκὸς καὶ πλούσιος στὴν κάθε φαμίλια. Τὰ γλυκὰ, στὴν κλίμακα ὅπὸ τὶς σεμνὲς «τγανίτες» ὡς τὸν προκλητικὸ γαλαξειδιώτικο μπακλαβά ἦταν, βέχαια, δουλειὰ τῶν νοικοκυράδων ἡ ἐπίδειξη ὅμως τοῦ μεγάλου καὶ τοῦ μικροῦ πλούτου στὸ Νέο Χρόνο, πού ἦταν καὶ τὸ πιὸ κατ'ὅσον, αὐτὸ ἦταν ἔργο τῶν ἀνδρῶν, πού κάθε ἡλικία τοὺς εἶχε τὰ δικά της ἐκφραστικὰ μέσα, σ' αὐτὸν τὸν τομέα!

Καὶ λοιπόν, οἱ μεγάλοι νυχτοδυμερώνονταν στά, σχεδιασμένα ἢ αὐτοσχέδια, «ιδιαιτέρα» τῶν καφενείων, μάλιστα τὸ τελευταῖο δεκαήμερο τοῦ μῆνα, μὲ ἀποκορύφωμα τὴν παραμονὴ τῆς Πρωτοχρονιάς, ὅπου γινόταν ὁ μεγάλος «τζόγος». Οἱ μικροί, ἀπ' τὰ 10 ὡς τὰ 16—18 τοὺς χρόνια, μὲ τὰ φιλά ἀπ' τὰ κάλαντα καὶ τοὺς μποναμάδες τοὺς, ἔστηναν τὸ παιγνίδι τοὺς στὶς γειτονιές, μὲ τὶς πιὸ κλειστὲς κι' ἀπομερες γωνιές, ὅσο μπορούσαν μακριὰ ἀπ' τὰ μάτια τῆς Ἀστυνομίας, πού ὅταν τοὺς ἀνακάλυπτε, ἔκανε «γιοῦργια», ἔφοδο, δηλαδή, καὶ τότε τὰ ἀντράκια δπου φύγη, φύγη..

Στοὺς μεγάλους ἡ «Τύχη» ξεπρόβαλλε, βέβαια, μέσα ἀπ' τὰ χαρτιά τῆς τράπουλας, ἐνῶ γιὰ τοὺς μικροὺς εἶχε τὸν ἄμβωνά της στὸ παιγνίδι «τοῦ στριφτοῦ», οὐρανοκατέδατη, ὄνομα καὶ πρᾶμα. Γιατί οἱ χάλκινες δεκάρες Γεωργίου τοῦ Α', κέρματα στὶς διαστάσεις τῶν νικελίνων τάλληρων τῆς τελευταίας περιόδου τῆς βασιλείας, οἱ «στριφτάρεις» ὅπως τὶς ἔλεγαν οἱ μικροί, παῖχτες, τριμμένες μὲ τὸ παπούτσι, ἢ, ὅταν αὐτὸ εἶχε προκαδοῦρα — ὅπως συνέβαινε πολὺ συχνά — μὲ τὸ χέρι, πάνω σὲ χῶμα ἀμμουδερό, γυαλισμένες σὰ χρυσάφι, ρίχνονταν κατακόρυφα, στὰ ὕψη, κατεβαίνοντας «βρούζα», ὕστερα, δηλαδή, ἀπὸ ἄπειρες στροφές στὸν ἀέρα, γιὰ νὰ φέρουν τὸ μήνυμά τους κάτω στὴ γῆ. Ἄν ἔδειχναν κι' οἱ δυὸ «γράμματα», τὴν ὄψη τους, δηλαδή, μὲ τὸ «ΛΕΠΤΑ 10», ἡ τύχη εὐνοοῦσε αὐτὸν πού «ἔστριβε», τὸν μπανκέρη, ἂς ποῦμε, πού σάρωνε τότε ὅλες τὶς μίζες πού βρίσκονταν πάνω στὸ χῶμα, τὰ «πλακάματα» ὅπως τὰ ἔλεγαν καὶ γέμιζε τὴν τσέπη του· ἂν οἱ στριφτάρεις ἔδειχναν πάλι κι' οἱ δυὸ «κορώνα», τὴν ἄλλη ὄψη τοῦ κέρματος, πού ἔδειχνε τὴν προτομὴ τοῦ βασιλεῖ, τότε ἡ τύχη χαμογελοῦσε σ' αὐτοὺς πού ποντάριζαν τὸν μπανκέρη

ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ

(Τὸ Παλαιὸν Παρθενοναγωγεῖον)

(Φωτ. Κας Ροδοῦλας Σταθάκη, ἐκ τοῦ ἀρχείου τοῦ Μουσείου Γαλαξειδίου).

καὶ πού ἔπαιρναν, διπλά, τὰ λεπτὰ τους.

Τέλος ἂν οἱ στριφτάρεις διαφωνοῦσαν κι' ἔδειχναν ἡ μιὰ τὸ κεφάλι κι' ἡ ἄλλη τὰ γράμματα, τότε τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἀμφίβολο καὶ τὸ στρίψιμο ἐπαναλαμβάνονταν κάθε φορά, ὥσπου οἱ στριφτάρεις νὰ πέσουν κι' οἱ δυὸ μὲ τὴν ἴδια ὄψη. Ἐτσι, ἐνῶ ὁ ἕνας, αὐτὸς πού «ἔστριβε» περιμένε πῶς καὶ πῶς νὰ ἴδῃ «γράμματα» στὶς δυὸ δεκάρες, οἱ ἄλλοι, οἱ πολλοί, συμπαίχτες περιμέναν, μὲ γουρλωμένα μάτια, ν' ἀντικρύσουν κορώνας στὶς ἴδιες δεκάρες, φυσικὰ τὸ κάθε μέρος γιὰ τὸ σκοπὸ του. Τώρα γιὰ τὰ παιδιὰ μιλοῦσαν γιὰ «κορώνα» κι' ὄχι γιὰ «κεφάλι» ἢ «βασιλεῖ» π.χ., μόλο πού ἡ δεκάρα ἔδειχνε πρόσωπο, αὐτὸ ξεκινάει ἀπ' τὴν ἐποχὴ τοῦ πρώτου βασιλεῖ, τοῦ Ὁθωνά, ὅταν τὸ ἴδιο παιγνίδι παιζόταν μὲ δεκάρες, πού εἶχαν στὴ μιὰ τους ὄψη τὸ βασιλικὸ στέμμα, τὴν «κορώνα» ἀντὶ γιὰ προτομὴ πού εἶχαν τὰ κέρματα τῆς ἐποχῆς Γεωργίου τοῦ Α'. Μάλιστα, γιὰ «κορώνα» μιλοῦσαν ὅταν στὸ παιγνίδι ἔμπαινε καὶ κανένας «αὔφριους» (ἀπ' τὸ Ὀνούφριος, φαίνεται) κέρμα χάλκινο τῶν ἰδίων διαστάσεων, μὲ τὸ κεφάλι μουσάτων λατινοαμερικανῶν «αὐτοκρατόρων» στὴ μιὰ πλευρὰ, πού ἀνακατευόταν καμιά φορά, στὴν ἐλληνικὴ κυκλοφορία κι' ἄλλοι τὸν δέχονταν κι' ἄλλοι δὲν τὸν δέχονταν, σὰν «κάλπικο», στὶς μικρὲς συναλλαγές.

Ἐτσι ξετυλιγόταν τὸ ὁμαλὸ, τὸ κανονικὸ παιγνίδι τοῦ «στριφτοῦ». Ἀλλὰ δὲν ἔλειπαν κι' οἱ ζαβολιές, ἄλλες μικρὲς, ἄλλες μεγάλες, οἱ τελευταῖες σπάνιες, βέβαια. Μιὰ ἀπ' αὐτές, ἡ πιὸ ἄθωα, τὰ «καντηλάκια!». Στὴν περίπτωσιν αὐτῇ, κείνος πού ἔριχνε τὶς δεκάρες, πού «ἔστριβε», θελητὰ ἢ ἀθέλητα, ἔκανε ἔτσι ὥστε νὰ παίρνουν λίγες δόλτες στὸν ἀέρα, πρὶν νὰ πέσουν στὴ γῆ, ἀντὶ νὰ ἔρχονται «βρούζα», πού ἦταν τὸ ἀδιάρρητο παιγνίδι. Αὐτὸ προκαλοῦσε τὶς διαμαρτυρίες τῶν μικρῶν, τὸ περισσότερο, παιχτῶν, πού, φιλόπομποι, φώναζαν ἀμέσως «δὲν πάνε», σημειὸ ὑπαναχώρησης, ἐπειδὴ, κατὰ τὴν ἀποψὲς τους, τὸ παιγνίδι δὲν ἦταν κανονικὸ, κι' ἔτσι σ' αὐτὴ τὴ φάση ἔδιναν ἀπ' τὸ παιγνίδι, μένοντας οὐδέτεροι. Τὸ πιὸ μεγάλο ὅμως παρατράγουδο, ἦταν ἡ «διγγραμμή» δεκάρα, ἕνα κέρμα πού ἔδειχνε «γράμματα» κι' ἀπ' τὶς δυὸ πλευρές, ἀπὸ ἐνῶση δυὸ κομματιῶν, ὕστερα ἀπὸ κατάλληλη προεργασία. ἦταν κάτι σὰν τὴ «σημαδεμένη τράπουλα», μιὰ καθαρὴ ὅσο καὶ χονδροειδὴς ἀπάτη, πού τὴ μεταχειρίζονταν αὐτὸς πού «ἔστριβε», μὲ τὸ φανερό σκοπὸ νὰ κλέψει στὸ παιγνίδι, ἀφοῦ ἔτσι ἡ ἐπιτυχία ἦταν τεχνικὰ ἐξασφαλισμένη.

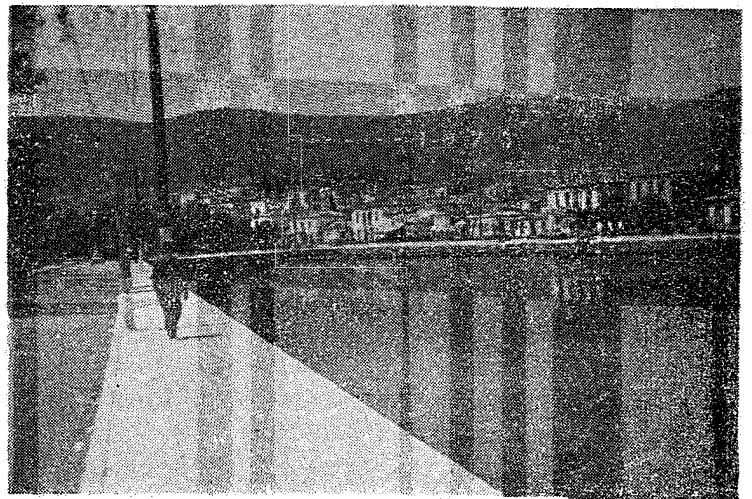
Τὸ κόλπο τὸ μεταχειρίζονταν ξένοι, περαστικοί ἀπ' τὸ Γαλαξείδι, τὶς μέρες αὐτές, ὅμως ὅταν τοὺς ἔπαιρναν χαμπάρι δοκίμαζαν τὰ «ἐπιχειρήματα» τους. Οἱ ἄλλοι ρίχνονταν ἀπάνω στὸν κλέφτη, τοῦπαιρναν τὰ «ἀνόμως κτηθέντα» καὶ τὸν πᾶστωναν καὶ στὸ ξύλο, «αὐτοδοκούντες», ὅπως λέν οἱ νομικοί, σὲ τέτοιο βαθμὸ, πού νὰ θυμᾶται τὸ πάθημά του καὶ νὰ κλαίη...

Ὅμως καὶ τὸ γυναικεῖο φύλλο δὲν ὑστεροῦσε κι' αὐτὸ, περιωρισμένα, ἔστω, στὸ παιγνίδι μὲ λεφτά, «γιὰ τὸν καλὸ τὸ Χρόνο!» Ἐτσι οἱ ἀνύπαντρες, κατὰ κύριο λόγο, κοπέλες στρώνονταν αὐτές τὶς μέρες στὸ κλασσικὸ «31» μὲ τὶς τράπουλες, ὅταν ὅμως ἔκανε καλὸν καιρὸ τὸ προβάδισμα εἶχε τὸ «βαρετό» στὶς καθαρὲς αὐλὲς τῶν σπιτιῶν· σ' αὐτὸ ἔπαιρναν μέρος δυὸ ὡς πέντε, πολλὲς φορὲς καὶ δέκα μαζί, πού ἔβαν μιά πέτρα—τὸ «μπαστάκι»—, σὰν δριο, κι' ἔριχναν τὶς χάλκινες πεντάρεις τοὺς σὲ τοῦτο γιὰ ν' ἀποκτήσουν προτεραιότητα, μὲ ὠρισμένους κανόνες, στὸ παιγνίδι. Ὑστερα, ἔστηναν τὶς πεντάρεις, τὴ μιὰ πάνω στὴν ἄλλη, σὲ μιὰ στήλη, ἀπ' τὴν ὄψη «γράμματα» —ΛΕΠΤΑ 5— καὶ τὶς δαροῦσαν (βαρετό) μὲ τὴ σειρά πού εἶχαν πάρει κάθε μιὰ, ἡ πρώτη ὅλες μαζί τὶς πεντάρεις, μ' ἕνα μικρὸ γουλι τῆς ἀκροθαλασσιᾶς, ὥσπου τὰ «γράμματα» τοῦ κέρματος νὰ γυρίσουν στὴν «κορώνα», κέρδος αὐτῆς πού τὸ πετύχαινε, συνήθως μέσα σὲ ἀπερίγραπτο θόρυβο. Ἐπειτα ἀπ' τὶς γιορτὲς ἔβλεπε τὶς πεντάρεις τοῦ Γαλαξειδίου, σωστὲς ἀχιδιάδες, ἀπ' τὰ χτυπήματα τοῦ παιγνιδιού...

Ἐτσι ἔφτανε καὶ περνοῦσε κι' ἡ μέρα τῆς Πρωτοχρονιάς. Ἀπὸ κεῖ καὶ πέρα, τὸ θερμόμετρο, τὸ γιορταστικὸ, ἄρχιζε νὰ δείχνει πτώση, μὲ μοναδικὴ ἐξάφρευση τὴ μέρα τῶν Θεοφανείων, πού ἐσημείωνε ἄνοδο πάλι, ἐντελῶς διαφορετικῆς ὅμως φύσεως, ὡς τὶς 7 τοῦ Γενάρη, πού ἔφτανε στὸ μὴ δέν. Οἱ γιορτὲς τέλειωσαν, οἱ μαθητὲς ξανάμπαιναν... μελαγχολικοὶ στὰ σχολεῖα, ὁ κόσμος ὅλος γύριζε ὁ καθένας στὶς συνηθισμένες ἀσχολίες του, ἀφοῦ ὑποδέχτηκαν τὸ Νέο Χρόνο, «τὸ κατὰ δύναμη» μὲ τὶς προσφορὲς καὶ τὶς «ἐπιδείξεις» τοὺς γιὰ νὰ τὸν καλοσωρίσουν, ἐξορκίζοντας ἔτσι τὴν κακί!

Τὰ χρόνια πέρασαν, πολλὰ πράματα ἄλλαξαν στὴν πατρίδα, ὅμως οἱ γιορταστικὲς συνήθειες πού σκιαγραφήσαμε παραπάνω, στὰ ἴδια ἢ διαφορετικὰ σχήματα, ἐξακολουθοῦν καὶ θὰ συνεχίζονται, πάντα γιὰ τὸ πρωτοχρονιάτικὸ παιγνίδι τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν Τύχη ἔχει τὰ κίνητρά του μέσ' στὴν ψυχὴ του, σ' ὅλον τὸν κόσμον!

Κι' ὕστερα ἀπ' τὶς μέρες αὐτές τῆς γενικῆς εὐφορίας

ΤΟ ΓΡΑΦΙΚΟ ΜΑΣ ΛΙΜΑΝΑΚΙ.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΟΥΧΟΥ ΜΑΣ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ. Δ) ἄριος.—Μὲ μεγάλῃ ἐπισημότητα καὶ θρησκευτικῇ εὐλάβειᾳ ἐωρτάσθη καὶ ἐφέτος ἡ μνήμη τοῦ πολιοῦχου τῆς πατρίδος μας.

Ὁ ἀρχοντικός μας Ναὸς ἦταν πανηγυρικὰ στολισμένος. Εἰς τὸ μέσον τοῦ Ναοῦ σὲ βάθρον εἶχε τοποθετηθῇ ἡ Σεπτὴ Εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Νικολάου στολισμένη μὲ τὰ ὡραιότερα ἄνθη τῆς πατρίδος μας.

Δίπλα στὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου τὸ μεγάλο κηροπήγιο ἦταν γεμάτο ἀπὸ λαμπάδες πού ἀνάψαν οἱ προσκυνηταὶ ντόπιοι καὶ ξένοι καὶ οἱ Ναυτικοὶ μας πού εἶχαν ταχθῇ χρόνια νὰ ἔρθουν νὰ προσκυνήσουν τὸν Ἅγιο Προστάτη τους καὶ νὰ ἀνάψουν τὶς λαμπάδες τους. Μὲ θρησκευτικὴ κατανύξη παρηκολούθησαν οἱ κάτω καὶ τῆς πόλεως μας καὶ πολλοὶ ἐκδρομῆς τὸν Ἑσπερινὸ τὴν παραμονὴ καὶ τὴ θεία λειτουργία καὶ ἀποκλασία τὴν ἡμέρα τῆς μνήμης τοῦ Ἁγίου. Τὸ Τροπᾶριο τοῦ Ἁγίου ἐψάλλε χορωδία ἀπὸ καλλιῶνες νέινες καὶ τὰ χεῖλη τῶν εὐσεβῶν προσκυνητῶν ἐπανάλαμπαν.

Τὶς ἀπογευματινὲς ὥρες κατὰ τις 3.15 ἔγινε ἡ λιτάνευσις τῆς Ἁγίας Εἰκόνας τοῦ Ἁγίου Νικολάου τὴν ὁποῖαν ὑπεβάσταν νέοι ἀπὸ ἀξιωματικούς καὶ πληρώματα τοῦ Ἐμπορικοῦ μας Ναυτικοῦ «τιμῆς ἐνεκεν».

Ναῦτες τοῦ Λιμεναρχείου ὕψους ἀποτελοῦσαν τὸ τιμητικὸν ἀπόσπασμα τῆς Εἰκόνας μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς ὑπαξιωματικούς τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος. Ἀκολουθοῦσε ὁ Μητροπολίτης Γαλαξιδίου Σεβασμιώτατος κ. Χρυσόστομος, ὁ ὁποῖος ἦλθε γιὰ νὰ λαμπρύνῃ μὲ τὴν παρουσίαν του τὴν τελετὴ τοῦ Πολιοῦχου τῆς Πατρίδος μας καὶ προστάτου τῶν Ναυτικῶν, συνοδευόμενος ὑπὸ διακόνων,

Τὸ Καντοῦν τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

ΚΑ καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὴν πλατεῖα Ἡρώων δπου ἐψάλλε δέησις ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῶν Πεσόντων τῆς Πατρίδος μας.

Μετά διὰ τῆς Κεντρικῆς οδοῦ κατέβη εἰς τὴν παραλία δπου ἐψάλλε δέησις ὑπὲρ τῶν πλεόντων ναυτικῶν μας, καὶ διὰ τῆς οδοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς ἡ πομπὴ κατέληξε καὶ πάλιν εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν μας Ναὸν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν κωδῶνων.

ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου κ. Χρυσόστομου ἐψάλλε ὁ Ἑσπερινὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Καὶ τοῦ χρόνου.

Ε. Κ.—

ΠΡΟΣ ΤΟΤΕΣ ΑΣΙΟΤΙΜΟΤΣ κ. κ. ΣΤΗΝΑΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Θερμὴ παρακλήσις, ὅπως οἱ ἀγαπητοὶ μας κ.κ. Συνδρομηταί, δείξουν ὅλην τὴν ἀγάπην τους πρὸς τὴν Ἐφημερίδα μας διὰ τὴν δσον τὸ δυνατόν ταχύτεραν ἀποστολὴν τῆς συνδρομῆς των, ἀποφεύγοντες μὲ κάθε τρόπον, τὴν ἀναβολὴν, χάριν τῶν τρεχουσῶν δαπανῶν τῆς Ἐφημερίδος μας.

Θὰ σᾶς εἴμεθα διὰ τοῦτο λίαν εὐγνώμονες.

Εὐχαριστοῦντες, ἀναμένοντες.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

ΕΥΧΕΤΑΙ

ΠΡΟΣ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΣΥΜΠΟΛΙΤΑΣ

ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΣ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΚΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

1976

καὶ τοῦ θορύβου, καὶ τότε καὶ πάντα, ἔρχεται ἡ σειρά τοῦ Νέου Χρόνου νὰ δείξῃ στοὺς ἀδύναμους καὶ συλλογισμένους θνητοὺς τί κρύβει ἡ γιομάτη ἀνέμης του, καθὼς τὴν ξετυλίγει ἀργὰ-ἀργὰ, ψυχρὸς καὶ ἀδιάφορος, μέσα στὸ κύκλωμά του, τρακόσιες τόσες μέρες. Εἶναι τὰ μυστικὰ του, τ' ἀπαρβιάστα «τὰ μυστικὰ τὰ πληθία, στὸ σήμερον μελλούμενα, στὸ αὔριο παραμύθια» ὅπως δλέπει τὴν Πρωτοχρονιά ὁ ποιητής.

Νέα

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΠΑΗΡΟΦΟΡΙΑΙ - ΣΧΟΛΙΑ - ΕΙΚΟΝΕΣ - ΚΙΝΗΣΙΣ

Επιμέλεια Ε. Κ.

Νέα

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ. Δεκέμβριος.—Ο δρόμος ΓαλαξειδίουΝαυπάκτου δημιούργησε μια νέα εποχή για την πατρίδα μας. Τα Σαββατοκύριακα πολλά έκδρομικά πουλμαν και Ι.Χ. αὐτοκίνητα ἔρχονται ἀπὸ τὴν Πρωτεύουσα, τὴ Ναύπακτο, Μεσολόγγι καὶ Πάτρας γιὰ νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πατρίδος μας. Θαυμάζουν τὸ ἀνεπανάληπτο ἀριστούργημα τῆς τέχνης τὸ Τέμπλο τοῦ Ναοῦ τοῦ Ἀγίου Νικολάου, τὴ ναυτικὴ πινακοθήκη, τὰ δαντελλωτὰ ἀκρογιάλια καὶ τὰ παλιὰ ἀρχοντικά τῶν τότε караδοκὺρηδων τὰ ὁποῖα παραμένουν ἀψευδεῖς μάρτυρες τῆς παλιάς δόξας τῆς πατρίδος μας.

—Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ἐκδρομεῖς μας ρίχνουν στὸ ψάρεμα στὴν ἀκρογιαλιά τῆς Πέρας - Πάντας, ἐνῶ σεβάσιμες κυρίες ἀφοῦ ἀνάψουν τὸ κερί τῶν στῆν ἐκκλησιὰ κάθονται στὰ Κέντρα ἀναμένοντες τὴν ὑπόλοιπη παρέα γιὰ φαγητὸ κυρίως ψάρια μπαρμπούνια, ἀγρία χόρτα καὶ κακαδιά στὰ ἐστιατόρια καὶ ταβέρνες.

—Ἐπειτα ἀπὸ τὸ φαγοπότι ἡ νεολαία τὸ ρίχνουν ἄλλοι στὸ τραγοῦδι καὶ ἄλλοι στὸ μοντέρνο χορὸ.

—Τὰ ἐστιατόριά μας λόγω τῆς ἀθρόας προσελεύσεως ἐκδρομῶν στὶς 29 Νοεμβρίου ποὺ ἤλθαν ἀνειδοποίητα ὅλοι, ἔμειναν δίχως... ψωμί. Ὁ μοναδικὸς μας φούρνος τὰ ἐξάντλησε καὶ ἔστειλε Σ.Ο.Σ. στοὺς φούρνους τῆς Ἰτέας καὶ ἐπιστράτευση ἀπὸ τὰ γύρω σπῖτια γιὰ καμμιὰ φραντζόλα νὰ δολεθοῦν οἱ ἐκδρομεῖς μας καὶ συμπληρώνονται τὰ κενά.

—Οἱ διαρρηκτές τοῦ Μητροπολιτικοῦ μας Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου παραμένουν μέχρι στιγμῆς ἀσύλληπτοι. Μόνο τὴν ἐπομένη τῆς διαρρήξεως συμπολίτης ἐνῶ ἔρχονταν μὲ αὐτοκίνητο ἀπὸ τὰ Πεντέρια στὸ Γαλαξίδι θρῆκε πεταγμένο στὸ δρόμο τὸ μετάλλينو κουτί τοῦ Ἀγίου Νικολάου τὸ ὁποῖον ἀφοῦ ἀνοῖξαν οἱ διαρρηκτές καὶ ἀφήρεσαν τὰ εἰς αὐτὸ ὑπάρχοντα χρήματα τὸ πέταξαν στὸ δρόμο. Τὸ κουτί παρέδόθη εἰς τὸν Ναὸν καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸν Ἀστυνομικὸ μας

Σταθμάρχη γιὰ τὰ δέοντα.

—Ἀπὸ τὶς ἀρχές Δεκεμβρίου ὁ χειμῶνας ἔκανε καλὰ τὴν ἐμφάνισή του. Τὸ κρῦο, οἱ συνεχεῖς βροχές καὶ τὰ χιόνια στὸ γειτονικὸ μας χωριὸ Βουνιχώρα ἄλλαξαν τὸ σκηνικὸ τῆς πατρίδος μας. Τὰ θερμαντικά μέσα εἰς ἡμερησίαν διάταξιν ἐνῶ οἱ καμινάδες τῶν σπιτιῶν ὅσων διατηροῦν τὰ πατροπαράδοτα τζάκια καπνίζουν συνεχῶς.

—Στὸ λιμανάκι μας ἀραγμένες καὶ γεμάτες ἀπὸ νερὰ τῆς βροχῆς περιμένουν ἀνυπόμονα τοὺς ἰδιοκτῆτες τῶν νὰ χύσουν τὰ νερὰ νὰ μὴ βουλιάξουν.

—Ἔτσι καὶ πρῶτὴ καὶ ὑπὸ βροχὴ μάλιστα δλέπει κανεῖς τοὺς συμπολίτες μας στὴ βροχὴ καὶ μὲ τὴν τρόμπα στὸ χέρι νὰ χύνουν συνεχῶς τὰ νερὰ ἀπὸ τὶς δάρκες τῶν.

—Τί νὰ γίνῃ; Ἀλλοιῶς δὲν γίνεται, μπρὸς στὴν ἀγαπημένη τους θαρκοῦλα τί εἶναι ἡ βροχὴ;

—Λόγω τῶν ἑορτῶν πολλὰ αὐτοκίνητα μὲ φρούτα καὶ λαχανικά κατακλύζουν τοὺς δρόμους τῆς πατρίδος μας. Ὁ λα ἔρχονται ἀπὸ τοὺς τόπους παραγωγῆς καὶ φυσικὰ σὲ τιμές χαμηλότερες τῶν Ἀθηνῶν.

—Ὅλα τὰ φρούτα καὶ λαχανικά ποὺ οἱ ἴδιοι οἱ παραγωγοὶ τὰ μοσχοπωλοῦν γιὰτί μόλις πρὸ ὥρων ἐγκατέλειψαν τὴν ἀστεῖρευτο... Μάνα ζῇ γιὰ νὰ τὰ χαροῦν οἱ ἄνθρωποι ποὺ τὴν... ποδοπατοῦν.

—Ἀλλὰ καὶ τὰ ἀρνάκια ποὺ κάθε πρῶτὴ πηγαίνουν γιὰ βοσκή πρὸς τὸ μέρος τοῦ Λοκροῦ μὲ κατεύθυνση τὰ λειβάδια τοῦ «Γιάννακη» Βόδιδα πάνε νὰ συναντήσουν τὶς ἀρνάδες μητέρες τους νὰ ρουφήξουν ἀπληστα τὸ στερνὸ μητρικὸ γάλα γιὰτί σὲ λίγο θὰ παραδοθοῦν στὰ χέρια τοῦ Χασάπη γιὰ τὴ Χριστουγεννιάτικη πανδαισία.

—Δὲν εἶχε ἄδικο ὁ Λαμαρτίνος ὁ ὁποῖος παρακολουθώντας τὴ σφαγὴ τῶσων ἀθῶων ἀμνῶν γιὰ τὸ Πάσχα, ἐνωῖωσε τέτοια θλίψη ὥστε ἔκανε 5 χρόνια νὰ γευθῇ κρέας ἀμνοῦ.

Ε. Κ.—

ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

Κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ κ. Υπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐτοποθετήθη στὴν πατρίδα μας ὡς Κοινωτικὸς ἱατρός, ὁ συμπολίτης ἐκ συζύγου τὸ γένος Ἰωάν. Πάππου) ὁ κ. Χρύσανθος Πετρίδης, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν οἱ συμπολίται μας μὲ μεγάλη χαρὰ γιὰτί ἐπὶ τέλους θὰ ἔχῃ τὸ Γαλαξίδι μας μόνιμο γίατρό.

Πρόκειται περὶ ἐξαιρετικοῦ ἐπιστήμονος, φιανθρώπου καὶ ἀκούρατου ἀσκληπιάδου.

Μόλις ἀνέλαβε ὑπηρεσίαν ἔκρινε ἐπιβεβλημένον καθήκον νὰ ἐπισκεφθῇ ὅλους τοὺς ἀσθενεῖς τῆς πατρίδος μας καὶ νὰ δώσῃ εἰς αὐτοὺς τὴν συνδρομὴν του, καθὼς καὶ τὰ ἀναγκαζοῦντα φάρμακα πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησιν τῶν ἀσθενῶν οἱ ὁποῖοι ἄλλοτε ἦσαν ὑποχρεωμένοι ἄρρωστοι νὰ περιμένουν ἐπὶ ὥρες στὸ ἀγροτικὸ ἱατεῖο γιὰ νὰ τοὺς κυττάξῃ ὁ γίατρός.

Ἡ προθυμία αὐτῆ τοῦ κ. Πετρίδης ἀληθινὰ συνεκίνησε ὅχι μόνον τοὺς ἀσθενεῖς ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρὴν τὴν πόλιν μας.

Τοῦ εὐχόμεθα καλῶς ἦλθε καὶ λίγους... ἀσθενεῖς.

Ε. Κ.—

ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ τῆς Ἐφημερίδος μας, ὅπως φροντίσουν διὰ τὴν τακτοποίησιν τῶν ὀφειλομένων συνδρομῶν τῶν, καθ' ὅσον καθίσταται προβληματικὴ ἡ ἐκδοσις τῆς Ἐφημερίδος, τὰ τυπωτικά ἔξοδα τῆς ὁποίας σχεδὸν ἐδιπλασιάσθησαν λόγω ἀξίσεως ὡς τῆς τιμῆς τοῦ χαρτοῦ καὶ ἐργατικῶν τοιοῦτων.

«ΓΥΠΙΟ — ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἐκδόσεών σας εἰς Βιβλία, Περιοδικὰ καὶ Ἐφημερίδας ὡς καὶ παντὸς εἶδους ἄλλας ἐκδοτικὰς ἐργασίας εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Ἀγγλικὴν, Γαλλικὴν καὶ Γερμανικὴν.

Σωτήρης 6 —Τηλ. 427-464

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἐδῶ μὴ, Ἐυεῖ ..

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ. Δεκέμβριος.—Μέ τις τελευταῖες συνεχεῖς εὐεργετικὲς βροχές τὰ ἀγριολούλουδα τῶν ἀγρῶν καὶ τοῦ κάμπου ἔκαναν τὴν ἐμφάνισή τους ὡς & ἀγρία χόρτα ἰδίως πικρὰ ραδικία τόσοσ τῶν ἀγρῶν ὅσων καὶ τὰ φυόμενα στὶς πετρώδεις ἐκτάσεις κοντὰ στὴ θάλασσα (τὰ λεγόμενα θαλασσινὰ ραδικία) μεγάλωσαν ἀρκετὰ ὥστε ἐκεῖνοι ποὺ τὰ ξέρουν πῶς... βγαίνουν καὶ τὴ νοστιμίαν των τὰ μαζεύουν νὰ τὰ θράσουν καὶ νὰ τὰ γευθοῦν μὲ ζεστὰ ψάρια ποὺ μόλις τὰ ἔπιαναν στὰ ἐκεῖ ἀκρογιάλια.

—Υπὸ συνεργεῖο ἐκλαδεύθησαν τὰ πεῦκα τοῦ ἄλλους τῆς Πέρας—Πάντας ὥστε νὰ καλλωπισθοῦν καὶ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸ περιττὸ βάρος τῶν ξηρῶν κλάδων τους.

—Ἐπίσης ἀπὸ ἄλλο συνεργεῖο ἔγινε ὁ ἐτήσιος ραντισμὸς γιὰ τὴν κααποτολέμηση τῶν παρασίτων τῶν πεύκων, σὺ νήθως τῆς κάμπιας.

—Κατὰ τὰς γενομένας δημοπρασίας διὰ τὴν ἀνάδειξη

ἐργολάβων κατασκευῆς διαφόρων ἔργων τῆς Κοινότητος, ἔλαβον μέρος πολλοὶ ἐντόπιοι καὶ ξένοι ἐργολάβοι τὰ πρακτικὰ τῶν ὁποίων μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου θὰ ὑποβληθοῦν καὶ εἰς τὸν κ. Νομάρχην διὰ τὴν κατὰ νόμον ἔγκρισιν ὥστε μετὰ τὰς ἐορτάς νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐκτέλεση τῶν ἔργων.

—Ἀς ἐλπίσωμε ὅτι θὰ ἐπακολουθήσουν καὶ ἄλλοι διαγωνισμοὶ τῆς Κοινότητος διὰ τὴν ἐκτέλεση καὶ ἄλλων ἔργων ὥστε ἡ πόλις μας νὰ γίνῃ ὠραιότατὴ τουριστικὴ μονὰς τοῦ Κορινθιακοῦ καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος.

—Πληροφορούμεθα ὅτι κατόπιν διαγωνισμοῦ ἀνεδείχθη νέος ἐργολάβος καθαριότητος τῆς Κοινότητος.

—Τὴν Κυριακὴ 14 τρέχοντος μηνὸς Δεκεμβρίου πολλοὶ ἐκδρομεῖς ἤλθαν στὴν πατρίδα μας. Μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἕνα πουλμαν μὲ τὸν Ὀμίλον χειμερινῶν κολυμβητῶν Πειραιῶς. Συνεπεῖς πρὸς τὶς παραδόσεις των πῆραν τὸ χειμωνιάτικο

μπάνιο των μπρὸς στὰ κατάπηκτα μάτια τῶν παρευρεθέντων ἐκεῖ ἰδίως τῶν γερόντων ποὺ θλέποντάς τους ἔτσι μὲ τὸ μαγικὸ καὶ θρεγμένους ἀπὸ τὴ θάλασσα τοὺς ἔπιασε... συνάχι.

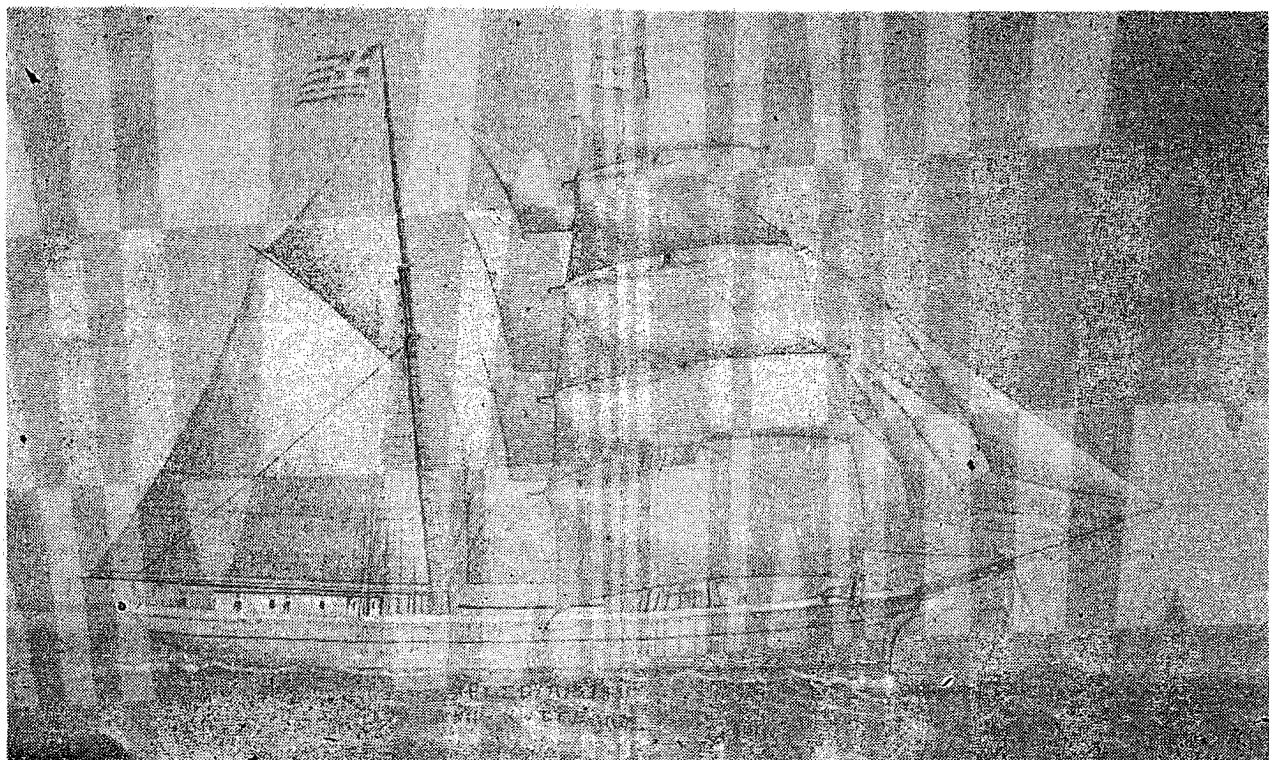
—Στὴ συντροφία αὐτῆ τῶν χειμερινῶν κολυμβητῶν συγκαταλέγονται καὶ παιδιὰ 8—12 ἐτῶν.

—Μετὰ τὸ μπάνιο τοὺς ἐκάθησαν σὲ κοινὸ τραπέζι σὲ παραλιακὸ Κέντρο ὅπου ἔφαγαν καὶ ἤπιαν κατὰ κόρον κατόπιν χόρεψαν καὶ ἔφυγαν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὴν πατρίδα μας.

—Στὶς 14 Δεκεμβρίου ἔγινε καὶ στὴν πατρίδα μας ὁ προαναγγελθεὶς ἔρανος τῆς Ἀγάπης. Ὁμίλοι δεσποινίδων, μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τοὺς ἱερεῖς καὶ τὶς ἀρχές περιῆλθον τὰς οἰκίας καὶ τὰ καταστήματα καὶ συνέκέντρωσαν ἀρκετὰ χρήματα. Οἱ συμπολίτες μας ὅπως πάντα ἀρκετὰ γενναῖοι ἀντεπεκρίθησαν πρὸς τὸ μήνυμα τῆς ἀγάπης πρὸς τοὺς ἐνδεεῖς συνανθρώπους μας.

—Μέ τὸν ἔρχομὸ τῶν Ἀγίων ἡμερῶν τῶν Χριστουγέννων πολλοὶ φιλόανθρωποι στέλνουν διάφορα ποσὰ στοὺς πτωχοὺς τῆς πατρίδος μας. Ἡ χειρονομία αὐτὴ τοὺς τιμᾷ καὶ συγκινεῖ κάθε ἀνθρώπινη καρδιά ποὺ τὶς μεγάλες ἡμέρες θυμοῦνται τοὺς πτωχοὺς, ἀνήμερους καὶ ἀσθενεῖς τῆς πατρίδος μας οἱ ὁποῖοι μαζί μὲ τὶς εὐχαριστίες τῶν στέλνουν καὶ τὶς εὐχές των καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην των.

Ε. ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΠΑΛΗΣ ΝΑΥΤΙΚΕΣ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΔΟΞΕΣ. Η ΣΚ ΟΥΝΑ : «ΧΡΥΣΟΥΛΑ» ΤΟΥ ΝΙΚ. ΚΩΣΤΕΛΛΟΥ (1885).

ΕΝΑ ΠΑΝΟΡΑΜΙΚΟ ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟ ΤΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ.